

În temeiul Decretului Președintelui României nr. 509/2009 privind numirea președintelui Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații,

În temeiul dispozițiilor art. 11 alin. (1) și (7) și ale art. 12 alin. (1) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009 privind înființarea Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, aprobată prin Legea nr. 113/2010, cu modificările și completările ulterioare, ale prevederilor art. 116 alin. (1) și alin. (8)-(10) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011 privind comunicațiile electronice, aprobată, cu modificări și completări, prin Legea nr. 140/2012, precum și ale art. 18 alin. (1) din Decizia președintelui Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații nr. 480/2010 privind stabilirea procedurii de soluționare a litigiilor ce intră în competența Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații,

PREȘEDINTELE AUTORITĂȚII NAȚIONALE PENTRU ADMINISTRARE ȘI REGLEMENTARE ÎN COMUNICAȚII

emite prezenta:

DECIZIE PRIVIND SOLUȚIONAREA LITIGIULUI DINTRE RCS & RDS S.A. ȘI UPC ROMÂNIA S.R.L.

I. Introducere

I.A. Sesizarea reclamantei

La data de 4 august 2015, RCS & RDS S.A. (denumită în continuare *RCS & RDS*) cu sediul în București, Str. Dr. Staicovici nr. 75, Forum 2000 Building, faza I, et. 2, sector 5, a introdus la ANCOM o sesizare¹ de litigiu împotriva UPC ROMÂNIA S.R.L. (denumită în continuare *UPC*) cu sediul în București, Șos. Nordului nr. 62D, sector 1, prin intermediul căreia a solicitat obligarea *UPC* la amendarea Acordului de interconectare nr. S457/11.02.2005 (denumit în continuare *Acord*) prin încheierea unui act adițional la *Acord* pentru a transpune în mod corespunzător prevederile Deciziei președintelui ANCOM nr. 364/2014², inclusiv tarifele aferente serviciilor auxiliare interconectării.

Prin intermediul sesizării, reclamanta a susținut că a depus toate diligențele în vederea materializării într-un înscris care să reflecte în mod corespunzător toate serviciile prestate de către *RCS & RDS*, aceasta fiind prejudiciată continuu prin neîncasarea contravalorii unor servicii prestate în mod direct către *UPC*.

¹ Adresa RCS & RDS cu nr. 9689/04.08.2015, înregistrată la ANCOM cu nr. SC-21838/04.08.2015, completată prin adresa înregistrată la ANCOM cu nr. SC-22493/13.08.2015

²Decizia președintelui Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații nr.364/2014 privind stabilirea tarifelor unor servicii de comunicații la nivel de gros pe baza unor modele de calculație a costurilor în sarcina *RCS & RDS*

I.B. Cererea reconvențională a părții

Prin adresa³ înregistrată la ANCOM cu nr. SC-23965/31.08.2015, *UPC*, invocând faptul că stabilirea unor tarife la un anumit moment pe baza unui model de calculație a costurilor nu asigură garanția unei arhitecturi eficiente, dar și faptul că părțile nu au ajuns la un acord cu privire la modificarea actualei arhitecturi de interconectare, a formulat cerere reconvențională, prin intermediul căreia a solicitat:

- constatarea de către ANCOM a neîndeplinirii de către reclamanta-pârâtă a obligației generale de negociere prevăzute de dispozițiile art. 12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011 privind comunicațiile electronice, aprobată, cu modificări și completări, prin Legea nr. 140/2012, cu modificările și completările ulterioare (în continuare, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011), în legătură cu modificarea arhitecturii de interconectare existente între părți; și

- obligarea *RCS & RDS* la negocierea cu bună-credință în vederea încheierii unui act adițional la *Acord*, în termen de 45 de zile de la pronunțarea, respectiv comunicarea deciziei de soluționare a litigiului, prin care să fie agreată o nouă soluție tehnică de interconectare valabilă începând cu data de 12 februarie 2014 (data primei solicitări de modificare înaintate de către *UPC* către reclamantă), care să permită optimizarea costurilor.

I.C. Desfășurarea procedurii

În temeiul dispozițiilor art. 7 alin. (1) din Decizia președintelui ANCOM nr. 480/2010, președintele ANCOM, prin Decizia nr. 642/2015, a numit Comisia responsabilă cu soluționarea litigiului dintre *RCS & RDS* și *UPC* (denumită în continuare Comisia), formată din următoarele persoane:

- doamna Carmen ILIESCU, consilier juridic, Serviciul Litigii și Protecția Drepturilor Utilizatorilor, Direcția Juridică, în calitate de președinte;
- doamna Aura VASILE consilier juridic, Serviciul Litigii și Protecția Drepturilor Utilizatorilor, Direcția Juridică, în calitate de membru;
- doamna Silvana CRĂCIUN, expert, Serviciul Acces și Interconectare, Direcția Reglementare Economică, Direcția Executivă Reglementare, în calitate de membru;
- doamna Veronica HUZUNEANU, expert, Serviciul Reglementări Comunicații Electronice, Departamentul Reglementare Tehnică, Direcția Executivă Reglementare, în calitate de membru;
- domnul Marian POPESCU, șef serviciu, Serviciul Reglementări Comunicații Electronice, Departamentul Reglementare, în calitate de membru.

În temeiul prevederilor art. 8 alin. (1) din Decizia președintelui ANCOM nr. 480/2010, la data de 14 august 2015⁴, Autoritatea a transmis către *UPC* un exemplar al sesizării *RCS & RDS* și a solicitat părții formularea unui răspuns în termenul legal de 15 zile de la data comunicării, prevăzut de dispozițiile aceluiași articol.

La data de 31 august 2015, prin adresa⁵ înregistrată la ANCOM cu nr. SC-23964/31.08.2015, *UPC* a transmis răspunsul la sesizare, prin care a solicitat respingerea acesteia ca neîntemeiată, argumentând că, deși nu poate fi contestat dreptul *RCS & RDS* de a-și recupera, la cerere, costurile aferente serviciilor asociate interconectării, acest lucru trebuie raportat întotdeauna la o arhitectură eficientă, or actuala soluție de interconectare existentă între părți ar deveni inefficientă dacă, așa cum dorește reclamanta, aceasta din urmă ar percepe *UPC* tarifele aferente serviciului de instalare și utilizare a capacității de interconectare. De asemenea, la aceeași dată, *UPC* a formulat cerere reconvențională, aceasta fiind comunicată de către Comisie reclamantei-pârâte la data de 2 septembrie 2015⁶, în vederea formulării unui răspuns.

³ Adresa *UPC* cu nr. 16050/28.08.2015

⁴ Adresa înregistrată la ANCOM nr. SC-DJ-22616/14.08.2015

⁵ Adresa *UPC* cu nr. 16050/28.08.2015

⁶ Adresa înregistrată la ANCOM nr. SC-DJ-24208/02.09.2015

Prin adresa⁷ înregistrată la ANCOM cu nr. SC-25592/18.09.2015, *RCS & RDS* a formulat răspuns la cererea reconvențională a *UPC*, prin care a solicitat, pe cale de excepție, respingerea ca inadmisibilă a cererii reconvenționale, motivând că nu există o legătură directă între sesizare și pretențiile invocate de pârâta-reclamantă prin intermediul cererii, iar pe fond, respingerea ca neîntemeiată, argumentând că, deși părțile au discutat cu privire la modificarea arhitecturii de interconectare, neidentificarea unei soluții în acest sens nu echivalează cu încălcarea obligației de negociere de către reclamanta-pârâtă.

În temeiul dispozițiilor art. 9 alin. (1) din Decizia președintelui ANCOM nr. 480/2010, prin adresele înregistrate la ANCOM cu nr. SC-DJ-25830/23.09.2015, respectiv nr. SC-DJ-25831/23.09.2015, părțile au fost invitate la data de 1 octombrie 2015 la sediul central al ANCOM, în vederea dezbaterii pe fond a litigiului.

Prin adresa înregistrată la ANCOM cu nr. SC-26416/29.09.2015, *RCS & RDS* a solicitat Comisiei amânarea întâlnirii comune cu reprezentanții *UPC* pentru imposibilitatea prezentării în fața Autorității la termenul din data de de 1 octombrie 2015. La data de 30 septembrie 2015⁸, Comisia, având în vedere solicitarea *RCS & RDS* și în considerarea art. 11 alin. (2) din Decizia președintelui ANCOM nr. 480/2010, a dispus amânarea dezbaterilor și a stabilit următoarea întâlnire în vederea dezbaterii pe fond a litigiului pentru data de 12 octombrie 2015. Dezbaterile din cadrul ședinței din data de 12 octombrie 2015 au fost consemnate în procesul-verbal înregistrat la ANCOM cu nr. SC-DJ-28093/16.10.2015.

Părțile au fost invitate⁹ la o nouă întâlnire în data de 21 octombrie 2015¹⁰, la finalul căreia Comisia, apreciind că sunt necesare lămuriri suplimentare pentru soluționarea cauzei, a solicitat părților ca, până la data de 29 octombrie 2015, să transmită o serie de informații și documente. Prin adresele înregistrate la ANCOM cu nr. SC-29267/29.10.2015 (*UPC*) și nr. SC-30038/06.11.2015 (*RCS & RDS*), părțile au transmis Autorității informațiile solicitate.

În vederea continuării dezbaterilor pe fond, părțile au fost invitate în fața ANCOM la data de 9 noiembrie 2015¹¹, precum și la data de 26 noiembrie 2015¹² când, apreciind că dispune de informații suficiente pentru a delibera, Comisia a declarat închise dezbaterile, urmând să comunice părților soluția preliminară, potrivit dispozițiilor art. 15 din Decizia președintelui ANCOM nr. 480/2010.

Prin Deciziile președintelui ANCOM nr. 1127/2015, 406/2016, 899/2016, 1218/2016 și nr. 301/2017, termenul de soluționare a litigiului a fost prelungit până la data de 12 iunie 2017.

Prin adresa înregistrată la ANCOM cu nr. SC-DJ-9280/28.03.2017, Comisia a transmis părților soluția preliminară și le-a pus în vedere că, potrivit art. 16 din Decizia președintelui ANCOM nr. 480/2010, pot formula o cerere motivată în vederea reanalizării acesteia. Prin adresa¹³ înregistrată la ANCOM cu nr. SC-10901/12.04.2017, *RCS & RDS* a formulat cerere de reanalizare, prin intermediul căreia a solicitat reanalizarea soluției preliminare pentru următoarele considerente:

- în ceea ce privește sesizarea reclamantei-pârâte, aceasta a subliniat că a oferit accesul pârâtei-reclamante la toate serviciile necesare exploatarei în condiții normale a interconectării, aspect care îndreptățește *RCS & RDS* să solicite *UPC* aplicarea tarifelor pentru furnizarea efectivă a serviciilor auxiliare interconectării. De asemenea, reclamanta-pârâtă a afirmat că din atitudinea pârâtei-reclamante rezultă fără echivoc că aceasta din urmă nu a fost interesată să instaleze propriile legături de interconectare pentru terminarea traficului în rețeaua *RCS & RDS* și nici să solicite reconfigurarea unei anumite capacități de interconectare, astfel încât balanța facturilor aferente serviciilor auxiliare interconectării să fie echilibrată;

- în ceea ce privește propunerea de modificare a arhitecturii de interconectare conform celei de-a treia propuneri înaintate de către *UPC*, considerată de către Comisie ca fiind rezonabilă și fezabilă din punct de vedere tehnic, *RCS & RDS* a invocat nerezonabilitatea și nefezabilitatea acesteia,

⁷ Adresa *RCS & RDS* cu nr. 27976/18.09.2015

⁸ Discuțiile din cadrul acestei ședințe au fost consemnate în procesul-verbal înregistrat la ANCOM cu nr. SC-DJ-26587/30.09.2015

⁹ Prin adresele înregistrate la ANCOM cu nr. SC-DJ-20737/03.08.2016 și nr. SC-DJ-20738/03.08.2016;

¹⁰ Procesul-verbal înregistrat la ANCOM cu nr. SC-DJ-29404/30.10.2015

¹¹ Dezbaterile din cadrul ședinței din data de 26 noiembrie 2015 au fost consemnate în procesul-verbal înregistrat la ANCOM cu nr. SC-DJ-31736/26.11.2015

¹² Dezbateri consemnate în procesul-verbal înregistrat la ANCOM cu nr. SC-DJ-28190/27.10.2016;

¹³ Adresa *RCS & RDS* cu nr. 12526/10.04.2017

reiterând, între altele, faptul că din punctul de vedere al calității serviciului furnizat, caracterul bidirecțional reprezintă soluția optimă, deoarece asigură capacitatea reală mai mare pentru operatori, în special atunci când traficul înregistrează fluctuații. Referitor la propunerea de interconectare în spațiul reclamantei-pârâtei prin instalarea de către *UPC* a unei legături STM 1 configurate bidirecțional, cu păstrarea status-quo-ului în ceea ce privește facturarea serviciilor asociate, *RCS & RDS* a învederat argumentele formulate atât în cadrul discuțiilor între părți, cât și al dezbaterilor, conform cărora păstrarea unei singure legături de interconectare între operatori nu reprezintă o soluție eficientă, deoarece nu este în măsură să asigure protejarea legăturilor de interconectare la nivel de transmisiuni și continuarea furnizării serviciilor în cazul apariției unor avarii.

La data de 19 aprilie 2017¹⁴, Comisia a comunicat *UPC* cererea de reanalizare, pârâta-reclamantă formulând observații¹⁵ prin intermediul cărora a solicitat respingerea cererii de reanalizare ca neîntemeiată, invocând, printre altele, faptul că reclamanta-pârâtă nu aduce niciun argument nou în sprijinul susținerilor sale potrivit cărora se impune obligarea pârâtei-reclamante la achitarea unor tarife pentru servicii auxiliare interconectării furnizate de către *RCS & RDS*. De asemenea, *UPC* a transmis punctul său de vedere cu privire la susținerile reclamantei-pârâte din cadrul cererii de reanalizare referitoare la nerezonabilitatea și ne fezabilitatea propunerii *UPC* privind instalarea unor legături unidirecționale, învederând în acest sens că *RCS & RDS* nu a furnizat nicio dovadă care să susțină o imposibilitate reală de implementare tehnică a acestei propuneri. În ceea ce privește rezonabilitatea economică a acestei propuneri, pârâta-reclamantă a arătat că, în opinia sa, ambele părți se califică pentru interconectare la nivel de STM1, contrar susținerilor *RCS & RDS* care a apreciat că această configurație a interconectării este dezavantajoasă și determină ne fezabilitatea tehnică a acestei propuneri, dar că *UPC* nu a impus *RCS & RDS* să utilizeze, pentru nevoile sale, o legătură de tip STM1, astfel că, în cazul în care reclamanta-pârâtă apreciază că, pentru acoperirea nevoilor proprii, este mai potrivit să configureze 10 legături de interconectare de 2Mbps, *UPC* își manifestă disponibilitatea de a accepta această propunere.

La data de 21 aprilie 2017, în temeiul dispozițiilor art. 17 alin. (2) din Decizia președintelui ANCOM nr. 480/2010, Comisia a prezentat președintelui ANCOM raportul privind soluționarea litigiului dintre *RCS & RDS* și *UPC*.

II. Aspecte procedurale

În cadrul primei ședințe¹⁶ cu părțile din data de 12 octombrie 2015, Comisia a solicitat reclamantei-pârâte să precizeze obiectul cererii, acordându-i un termen în acest sens. Prin adresa *RCS & RDS* nr. 30877/15.10.2015, înregistrată la ANCOM cu nr. SC-28117/16.10.2015, *RCS & RDS* și-a precizat acțiunea, iar *UPC* a formulat răspuns¹⁷ prin care a invocat excepția inadmisibilității sesizării, astfel cum a fost precizată, susținând că aceasta nu se circumscrie prevederilor art. 116 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011. În cadrul ședinței din data de 21 octombrie 2015¹⁸, în considerarea precizărilor formulate la începutul ședinței de către reclamanta-pârâtă potrivit cărora, în opinia sa, pârâta-reclamantă a încălcat obligația de negociere reglementată de dispozițiile art. 12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011, *UPC* a menționat că nu mai stăruie în susținerea excepției invocate.

În cadrul aceleiași ședințe, în ceea ce privește inadmisibilitatea cererii reconvenționale introduse de *UPC*, invocată de către *RCS & RDS* prin răspunsul său la cererea reconvențională și motivată de către aceasta din urmă prin inexistența unei legături directe între sesizarea sa și pretențiile invocate de către *UPC*, Comisia, față de motivarea excepției, apreciind că reclamanta-pârâtă înțelege de fapt să solicite disjungerea cererii reconvenționale, a pus în discuția părților acest incident procedural. Față de poziția Comisiei, reclamanta-pârâtă a menționat că solicită disjungerea cererii reconvenționale pentru argumentele arătate prin răspunsul formulat la aceasta, iar *UPC* a solicitat respingerea cererii de disjungere formulate în prezenta cauză, argumentând faptul că tarifele

¹⁴ Prin adresa înregistrată la ANCOM cu nr. SC-DJ-11167/19.04.2017

¹⁵ Adresa *UPC* nr. 2750/20.04.2017, înregistrată la ANCOM cu nr. SC-11703/20.04.2017

¹⁶ Dezbaterile acestei ședințe au fost consemnate în procesul-verbal înregistrat la ANCOM cu nr. SC-DJ-28093/16.10.2015

¹⁷ Adresa *UPC* înregistrată la ANCOM cu nr. SC-28549/21.10.2015

¹⁸ Ale cărei dezbateri au fost consemnate în procesul-verbal înregistrat la ANCOM cu nr. SC-DJ-29404/22.10.2015

a căror impunere *RCS & RDS* a solicitat-o pe cale de litigiu prin intermediul acțiunii principale nu au o aplicabilitate de sine-stătătoare, ele trebuind raportate la o arhitectură de interconectare eficientă. Totodată, pârâta-reclamantă a menționat că analizarea celor două cereri în cadrul aceluiași litigiu este în măsură să asigure o soluționare unitară a acestora.

Analizând susținerile părților cu privire la solicitarea de disjungere a cererii reconvenționale, Comisia a precizat că dispozițiile art. 209 alin. (1) din Codul de procedură civilă impun drept condiție pentru formularea cererii reconvenționale necesitatea ca pretențiile pârâtului să provină din același raport juridic cu cele ale reclamantului sau să fie strâns legate de cererea reclamantului. De asemenea, potrivit dispozițiilor art. 210 alin. (2) teza I din Codul de procedură civilă, disjungerea se poate dispune de către instanța de judecată în situația în care numai cererea principală este în stare de judecată. În ceea ce privește prezenta cauză, Comisia a arătat că raportul juridic care stă la baza pretențiilor părților este același – și anume relația de interconectare reglementată prin Acordul existent între părți - și a considerat că soluționarea în cadrul aceluiași litigiu a sesizării și a cererii reconvenționale asigură analizarea pretențiilor celor două părți într-un singur cadru procesual și, în același timp, oferă condiții pentru o mai bună judecată, permițând Comisiei să cunoască raporturile juridice substanțiale dintre părți în toată complexitatea lor. În considerarea aspectelor învederate, Comisia, apreciind că nu se impune disjungerea cererii reconvenționale, a dispus respingerea solicitării formulate de către *RCS & RDS*.

În ceea ce privește obiectul celui de-al doilea capăt de cerere din cererea reconvențională a *UPC*, Comisia a solicitat¹⁹ clarificări pârâtei-reclamante, respectiv să menționeze cum înțelege să aplice, în practică, începând cu data de 12 februarie 2014, o arhitectură de interconectare care urmează să fie stabilită de către părți în viitor, în eventualitatea unei soluționări favorabile pe fond a cererii reconvenționale. Față de solicitarea Comisiei, *UPC* a precizat că referirea la data de 12 februarie 2014 vizează în fapt data de la care, în opinia sa, *RCS & RDS* se află în încălcarea obligației de a negocia cu bună-credință modificarea arhitecturii de interconectare ca urmare a propunerii înaintate de pârâta-reclamantă și, implicit, data de la care, în măsura admiterii sesizării reclamantei-pârâte, aceasta din urmă nu este îndreptățită să solicite tarife pentru serviciile asociate interconectării. Prin urmare, în analiza cererii reconvenționale a *UPC*, Comisia va ține cont de aceste clarificări, urmând să aibă în vedere data de 12 februarie 2014 ca dată de referință pentru demararea discuțiilor dintre părți referitoare la modificarea arhitecturii de interconectare.

III. Susținerile părților

III.A. Susținerile reclamantei-pârâte

În sesizarea înaintată ANCOM, *RCS & RDS* a arătat că, în baza *Acordului* încheiat cu *UPC*, părțile au stabilit natura serviciilor de interconectare prestate reciproc. Ulterior, prin adresa *RCS & RDS* cu nr. 7814/13.03.2014, reclamanta-pârâtă a solicitat modificarea *Acordului* prin încheierea unui act adițional la acesta care să reglementeze aplicarea tarifelor aferente serviciilor auxiliare interconectării prevăzute de dispozițiile Deciziei președintelui ANCOM nr. 364/2014. De asemenea, prin intermediul sesizării, *RCS & RDS* a susținut că refuzul *UPC* de a da curs solicitării reclamantei-pârâte privind materializarea într-un înscris a tarifelor aferente serviciilor auxiliare interconectării, servicii prestate în mod direct către pârâta-reclamantă, a determinat prejudicierea continuă a *RCS & RDS*.

Referitor la serviciile auxiliare interconectării pentru care *RCS & RDS* înțelege să îi perceapă tarife pârâtei-reclamante, în cadrul ședinței din data de 21 octombrie 2015, reclamanta-pârâtă a menționat că acestea constau în serviciul de închiriere port STM1 și serviciul de linii închiriate. Totodată, reclamanta-pârâtă a precizat că, în opinia sa, *UPC* datorează aceste tarife începând cu data de 1 aprilie 2014, dată de la care urmau să fie aplicate efectiv între părți tarifele.

---

¹⁹ În cadrul ședinței din 21 octombrie 2015, ale cărei dezbateri au fost consemnate în Procesul-verbal înregistrat la ANCOM cu nr. SC-DJ-29404/30.10.2015

În drept, în susținerea cererii sale, *RCS & RDS* a invocat dispozițiile art. 5 din Decizia președintelui ANCOM nr. 364/2014, dispozițiile Acordului de interconectare nr. S457/11.02.2005, prevederile Deciziei președintelui ANCOM nr. 480/2010, ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 111/2011, precum și dispozițiile art. 1170 din Codul civil.

De asemenea, prin cererea de reanalizare a soluției preliminare, *RCS & RDS* a reiterat faptul că este îndreptățită să solicite *UPC* aplicarea tarifelor pentru furnizarea efectivă a serviciilor auxiliare interconectării, deoarece pârâta-reclamantă a beneficiat de acces la toate serviciile necesare exploatarei în condiții normale a interconectării. De asemenea, reclamanta-pârâtă a afirmat că din atitudinea pârâtei-reclamante rezultă fără echivoc că aceasta din urmă nu a fost interesată să instaleze propriile legături de interconectare pentru terminarea traficului în rețeaua *RCS & RDS* și nici să solicite reconfigurarea unei anumite capacități de interconectare, astfel încât balanța facturilor aferente serviciilor auxiliare interconectării să fie echilibrată. Mai mult, *RCS & RDS* a precizat că propunerea pârâtei-reclamante de modificare a arhitecturii de interconectare constând în configurarea bidirecțională a legăturii STM1 existente și oferirea acesteia pe suport integral *UPC* nu poate fi asimilată unei renunțări din partea acesteia din urmă la serviciile auxiliare interconectării furnizate de către *RCS & RDS*. În acest sens, reclamanta-pârâtă a învederat că, în opinia sa, se impunea ca pârâta-reclamantă să fi solicitat în mod expres dezinstalarea unei anumite capacități din totalul celei instalate la punct intermediar (și care ar fi urmat să fie instalată ulterior pe suport *UPC*) și nu să se limiteze doar la transmiterea unei cereri de modificare cu pretenția de a fi echivalată cu cererea de dezinstalare a capacității în integralitatea ei.

În ceea ce privește solicitările *UPC* care fac obiectul cererii reconvenționale privind constatarea neîndeplinirii obligației generale de negociere prevăzute de dispozițiile art. 12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011 și obligarea *RCS & RDS* ca, în termen de 45 de zile de la comunicarea deciziei de soluționare a litigiului, să încheie un act adițional la *Acord* prin care să fie agreată o nouă soluție tehnică de interconectare, care să permită optimizarea costurilor pe care le presupune o asemenea soluție, *RCS & RDS*, prin răspunsul la cererea reconvențională, a solicitat respingerea acesteia ca neîntemeiată. În susținerea solicitării sale, reclamanta-pârâtă, afirmând că părțile au discutat și tratat diferitele scenarii avansate cu privire la soluția de interconectare, a precizat că neidentificarea unei soluții care să întrunească acordul părților nu poate fi echivalată cu încălcarea obligației de negociere.

În același sens au fost și afirmațiile reclamantei-pârâte din cadrul ședinței din data de 21 octombrie 2015, conform cărora, contrar susținerilor pârâtei-reclamante formulate în cadrul aceleiași ședințe constând în faptul că pe perioada discuțiilor reclamanta-pârâtă a avut un comportament contrar bunei-credințe, care a constat fie în transmiterea cu întârziere a răspunsului la propunerile formulate de *UPC*, fie în lipsa transmiterii unor răspunsuri, nu se poate reține în sarcina *RCS & RDS* nerespectarea obligației de negociere, având în vedere că aceasta din urmă a răspuns punctual propunerilor formulate de către *UPC*. În acest sens, reclamanta-pârâtă a arătat că primul răspuns la solicitarea pârâtei-reclamante a fost transmis prin adresa din data de 7 martie 2014. Totodată, *RCS & RDS* a menționat că actuala soluție de interconectare este una eficientă, aspect care, în opinia sa, este recunoscut și de către *UPC* prin faptul că una dintre propunerile sale constă în menținerea status-quo-ului actual. Reclamanta-pârâtă a mai învederat că, în măsura în care *UPC* aprecia că actuala soluție de interconectare nu mai corespunde cerințelor de eficiență, pârâta-reclamantă avea posibilitatea să se adreseze ANCOM pe cale de litigiu.

Referitor la susținerile pârâtei-reclamante din cadrul aceleiași ședințe potrivit cărora, în situația în care *RCS & RDS* dorește tarifarea serviciilor asociate interconectării, *UPC* ar fi obligată să-i achite acesteia suma de 5000 de euro, reclamanta-pârâtă a afirmat că este necesară o detaliere a tarifelor care determină această sumă. În opinia sa, suma de 5000 de euro reflectă o aplicare a tarifelor aferente serviciilor asociate interconectării la nivelul unei legături de STM1, iar nu la nivelul legăturilor E1.

În ceea ce privește propunerea pârâtei-reclamante de interconectare la nivel IP, *RCS & RDS* a afirmat că părțile nu au purtat discuții avansate cu privire la o asemenea soluție de interconectare deoarece, în prezent, reclamanta-pârâtă este interconectată atât la nivel național, cât și internațional,

la nivel optic, folosind tehnologia TDM. De asemenea, aceasta a precizat că pârâta-reclamantă nu a formulat o propunere rezonabilă care să vizeze interconectarea rețelelor celor două părți la nivel IP.

Față de propunerea *UPC* de modificare a soluției de interconectare prin instalarea unor legături unidirecționale, ceea ce presupune ca interconectarea să se realizeze în camera de tragere NetCity existentă în zona magazinului Unirea Shopping Center, iar echipamentele *RCS & RDS* să fie colocată în spațiul *UPC* din interiorul acestei clădiri, *RCS & RDS*, afirmând că acest spațiu nu reprezintă un centru neutru de interconectare, specializat pentru a oferi servicii de colocare, a menționat în cadrul ședinței din data de 21 octombrie 2015 că soluția propusă de către *UPC* nu prezintă, în opinia sa, garanții de securitate fizică a rețelei, spre deosebire de actuala soluție de interconectare care răspunde cerințelor de securitate din punctul de vedere al accesului la punctul de joncțiune situat în spațiul din subteranul METROREX (punct intermediar), stația de metrou Izvor. De asemenea, reclamanta-pârâtă a învederat faptul că se confruntă cu o problemă de natură administrativă în ceea ce privește accesul în clădirea magazinului Unirea Shopping Center.

Referitor la această propunere, prin intermediul cererii de reanalizare, *RCS & RDS* a învederat că reclamanta-pârâtă a respectat obligația de negociere care îi incumba, manifestându-și disponibilitatea pentru instalarea unei legături bidirecționale până în PoA *UPC* din interiorul magazinului Unirea Shopping Center. Totodată, referitor la configurare unidirecțională a legăturilor de interconectare, *RCS & RDS* a precizat atât în cadrul ședinței din data de 9 noiembrie 2015, cât și prin intermediul cererii de reanalizare că, în opinia sa, adoptarea unei soluții de interconectare cu legături de interconectare configurate unidirecțional prezintă dezavantaje de natură tehnică. Astfel, *RCS & RDS* a arătat că, în cazul unei creșteri neprevăzute a traficului, legăturile configurate bidirecțional permit rerutarea traficului, operațiune care nu se poate realiza în cazul în care legăturile de interconectare sunt configurate unidirecțional. Mai mult, în cadrul ședinței în fața Comisiei, aceasta a susținut că legăturile de interconectare nu pot fi configurate unidirecțional la nivel de transmisiuni, ci doar la nivel de comutație.

În ceea ce privește propunerea *UPC* privind interconectarea în spațiul *RCS & RDS*, prin instalarea de către *UPC* a unei legături de interconectare STM1 configurate bidirecțional, cu păstrarea status-quo-ului în ceea ce privește facturarea serviciilor asociate, reclamanta-pârâtă a reiterat prin intermediul cererii de reanalizare că păstrarea unei singure legături de interconectare între operatori nu reprezintă o soluție eficientă, deoarece nu poate asigura protejarea legăturilor de interconectare la nivel de transmisiuni și continuitatea furnizării serviciilor în cazul apariției unor avarii sau executării unor lucrări de mentenanță. În opinia reclamantei-pârâte, această propunere nu aduce niciun beneficiu real actualei arhitecturi de interconectare.

III.B. Susținerile pârâtei-reclamante

Prin răspunsul la sesizare, *UPC* a solicitat respingerea acesteia ca neîntemeiată, invocând ca argument în susținerea acestei solicitări faptul că aplicarea tarifelor serviciilor de instalare și utilizare a capacității de interconectare, reglementate de Decizia președintelui ANCOM nr. 364/2014, va determina în sarcina pârâtei-reclamante plata către *RCS & RDS* a unor sume nejustificat de mari, ceea ce ar face ca actuala soluție de interconectare să devină ineficientă. În acest sens, pârâta-reclamantă a menționat că, în lipsa existenței unor tarife care să fie percepute în mod reciproc de către părți pentru serviciile auxiliare interconectării, părțile nu au agreat cea mai eficientă soluție din punct de vedere economic și tehnic, respectiv *UPC* nu a putut avea în vedere la momentul încheierii *Acordului* optimizarea costurilor.

Totodată, atât în cuprinsul răspunsului la sesizare, cât și cadrul ședinței din data de 21 octombrie 2015, *UPC* a arătat că, la data de 12 februarie 2014, urmare a discuțiilor purtate între părți cu privire la modificarea arhitecturii de interconectare, dar și urmare a exprimării de către *RCS & RDS* a intenției sale de a percepe tarife pentru serviciile asociate interconectării, fapt care ar fi determinat în sarcina *UPC* costuri de aproximativ 5000 euro lunar, pârâta-reclamantă a transmis *RCS & RDS* o propunere scrisă de modificare a arhitecturii de interconectare existente. Totodată, *UPC* a învederat că, deși *RCS & RDS* nu a răspuns în termenul prevăzut de *Acord* la propunerea înaintată de către pârâta-reclamantă, la finalul lunii martie 2014, reclamanta-pârâtă a transmis o înștiințare prin care a

precizat că, începând cu data de 1 aprilie 2014, va aplica tarifele prevăzute de Decizia președintelui ANCOM nr. 364/2014. De asemenea, pârâta-reclamantă, subliniind faptul că, în prezent, numărul de fluxuri de interconectare a ajuns la 44 față de cele 39 existente la momentul discuțiilor dintre părți (februarie-aprilie 2014), a precizat că, în momentul de față, raportat la actuala arhitectură de interconectare, tarifele solicitate de *RCS & RDS* nu pot fi aplicate, ele vizând în fapt o arhitectură care nu este implementată la această dată. Mai exact, potrivit *UPC*, având în vedere că părțile sunt interconectate la nivel STM1 pe rețeaua de transport, dar la capete se face multiplexarea și se extrag 44 de legături de 2 Mbps, care sunt conectate în 44 de porturi de 2 Mbps, serviciile asociate interconectării pe care *RCS & RDS* ar fi trebuit să le menționeze sunt chirie lunară port de 2 Mbps și chirie lunară legătură de interconectare de 2 Mbps, aceasta fiind și opinia ANCOM, exprimată printr-un răspuns la o adresă *UPC*.

În drept, *UPC* și-a întemeiat răspunsul pe dispozițiile Deciziei președintelui ANCOM nr. 480/2010.

În cererea reconvențională înaintată ANCOM, *UPC* a solicitat constatarea neîndeplinirii obligației generale de negociere prevăzute de dispozițiile art. 12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011 și obligarea *RCS & RDS* ca, în termen de 45 de zile de la comunicarea deciziei de soluționare a litigiului, să încheie un act adițional la *Acord* prin care să fie agreată o nouă soluție tehnică de interconectare, care să permită optimizarea costurilor pe care le presupune o asemenea soluție. De asemenea, pârâta-reclamantă a invocat faptul că atitudinea *RCS & RDS* cu privire la propunerile de modificare a arhitecturii de interconectare a dovedit lipsa voinței de a desfășura tratative și de a modifica soluția de interconectare, atitudine care, în opinia *UPC*, echivalează cu un refuz de negociere. Așadar, învederând faptul că solicitarea *UPC* de obligare a *RCS & RDS* la negocierea și agrearea unei noi soluții de interconectare are la bază tocmai faptul că, pentru un raționament complet, atunci când se analizează dacă tarifele pentru servicii auxiliare pe care reclamanta-pârâtă intenționează să le perceapă sunt excesive, trebuie să se țină cont și de eficiența sau ineficiența arhitecturii de interconectare pentru partea care urmează să fie obligată la plata respectivelor servicii. *UPC* apreciază că, prin menținerea actualei soluții de interconectare, reclamanta-pârâtă și-ar exploata puterea semnificativă pe care o deține pe piața de terminare a apelurilor la puncte fixe și mobile în propria rețea de telefonie, prin faptul că impune o configurație ineficientă a legăturilor de interconectare, cu scopul de a transfera asupra pârâtei-reclamante costurile asociate legăturilor de interconectare furnizate de *RCS & RDS*.

În ceea ce privește lipsa de bună-credință în negocierea modificării soluției de interconectare existente, aceasta rezultă, conform susținerilor *UPC* din cadrul cererii reconvenționale, atât din faptul că *RCS & RDS* a refuzat orice propunere venită din partea pârâtei-reclamante referitoare la întâlnirea părților pentru a discuta aspectele în dispută și pentru a găsi o rezolvare reciproc avantajoasă, dar și din faptul că propunerea înaintată de către reclamanta-pârâtă ca și alternativă față de propunerile *UPC* nu avea ca efect eficientizarea costurilor, prin reducerea acestora pentru pârâta-reclamantă, ci o creștere a acestora.

În susținerea cererii reconvenționale, atât în cuprinsul acesteia, cât și în cadrul ședinței din data de 21 octombrie 2015, *UPC*, invocând faptul că actuala soluție de interconectare ar fi devenit ineficientă în contextul în care *RCS & RDS* ar fi intenționat să aplice tarifele aferente serviciilor auxiliare interconectării ca urmare a emiterii Deciziei președintelui ANCOM nr. 364/2014 și având în vedere că, la data încheierii *Acordului* și stabilirii actualei soluții, părțile, în lipsa aplicării acestor tarife nu au fost nevoite să agreeze varianta optimă din punct de vedere tehnic și economic, a menționat că, în scopul ajungerii la un acord cu reclamanta-pârâtă privind modificarea arhitecturii de interconectare, începând cu data de 12 februarie 2014, pârâta-reclamantă a formulat și transmis *RCS & RDS* mai multe propuneri, astfel cum aceasta le-a indicat și în cuprinsul cererii reconvenționale, pe baza cărora părțile să poarte negocieri. În acest sens, subliniind că negocierea cu bună-credință presupune atât formularea unor răspunsuri argumentate, cât și a unor contrapropuneri concrete, în măsura în care o parte nu este de acord cu propunerea formulată de către cealaltă parte, *UPC* a precizat că pe perioada discuțiilor reclamanta-pârâtă a avut un comportament contrar bunei-credințe, constând fie în transmiterea cu întârziere a răspunsului la propunerile formulate de *UPC*, fie în lipsa transmiterii unor răspunsuri. De asemenea, *UPC* a precizat că *RCS & RDS* a răspuns doar o singură dată la propunerea sa de modificare a arhitecturii de interconectare și, în cadrul acestui răspuns, invocând eficiența

actualei arhitecturi de interconectare și menținerea celor 44 de fluxuri E1, a refuzat propunerea formulată de către pârâta-reclamantă ca fiind nerezonabilă și nefezabilă.

În cadrul aceleiași ședințe, pârâta-reclamantă a mai arătat că, în ceea ce privește una dintre propunerile sale, respectiv cea privind modificarea soluției de interconectare în vederea interconectării IP, între părți a existat o singură discuție telefonică cu privire la acest subiect, deoarece *RCS & RDS* și-a exprimat refuzul categoric de a negocia o asemenea soluție.

În ceea ce privește susținerea²⁰ reclamantei-pârâte conform căreia propunerea *UPC* de menținere a actualului status-quo reprezintă o recunoaștere de către aceasta din urmă a eficienței economice a actualei soluții de interconectare, în cadrul ședinței din data de 21 octombrie 2015, pârâta-reclamantă, subliniind că menținerea actualului status-quo presupune nu doar menținerea soluției de interconectare, ci și a condițiilor economice, respectiv neaplicarea reciprocă a tarifelor aferente serviciilor asociate interconectării, a susținut că propunerea sa de menținere a actualei arhitecturi în condițiile arătate nu poate fi echivalată cu o recunoaștere a eficienței acesteia. Referitor la eficiența actualei arhitecturi de interconectare, *UPC* a menționat că, deși aceasta este una funcțională, prezintă totuși unele inconveniente de natură tehnică, indicând în acest sens lipsa de redundanță, neputându-se astfel afirma că această arhitectură este eficientă din punct de tehnic și economic. Totodată, pârâta-reclamantă a învederat faptul că propunerile sale de modificare a arhitecturii de interconectare nu au avut ca scop obținerea unui avantaj financiar, și, chiar dacă prin intermediul adresei din data de 12 februarie 2014, *UPC* nu a menționat în mod expres că propunerea sa de modificare a arhitecturii de interconectare nu viza și perceperea tarifelor aferente serviciilor asociate interconectării, acest aspect a fost clarificat ulterior.

În ceea ce privește propunerea privind modificarea arhitecturii de interconectare prin instalarea de legături unidireționale, față de solicitarea Comisiei, care, în cadrul ședinței din data de 9 noiembrie 2015, i-a cerut pârâtei-reclamante să precizeze dacă această soluție de interconectare asigură și redundanța geografică, *UPC* a menționat că acest aspect reprezintă un detaliu de natură tehnică pe care l-a avut în vedere, dar care urmează să fie stabilit în concret de către echipele tehnice ale părților în măsura în care această soluție ar fi adoptată. De asemenea, pârâta-reclamantă a arătat că, deși propunerea înaintată către *RCS & RDS* a fost formulată din perspectivă economică, astfel încât aceasta din urmă să poată efectua o analiză a beneficiilor din acest punct de vedere, precizări referitoare la detaliile de natură tehnică au fost formulate prin adresa *UPC* nr.2236/25.03.2014. Totodată, față de susținerea *RCS & RDS* din cadrul aceleiași ședințe conform căreia, în cazul unei creșteri neprevăzute a traficului, legăturile configurate bidirecțional permit rerutarea traficului, operațiune care nu se poate realiza în cazul în care legăturile de interconectare sunt configurate unidirecțional, *UPC* a subliniat că stabilirea caracterului unidirecțional al unei legături de interconectare se realizează pe baza înțelegerii dintre părți ca doar una dintre acestea să transmită trafic prin intermediul acelei legături, iar implementarea din punct de vedere tehnic, respectiv al setărilor efectuate la nivel de comutație nu este în măsură să schimbe caracterul unei legături de interconectare din unidirecțional în bidirecțional.

În drept, *UPC* și-a întemeiat cererea pe dispozițiile art.209 din Codul de procedură civilă.

Referitor la susținerea *RCS & RDS* din cuprinsul cererii de reanalizare potrivit căreia reclamanta-pârâtă a respectat obligația de negociere care îi incumba, manifestându-și disponibilitatea pentru stabilirea de legături bidirecționale până în PoA *UPC* din interiorul magazinului Unirea Shopping Center, *UPC*, prin răspunsul la cererea de reanalizare, a precizat că, în opinia sa, simplul fapt că reclamanta-pârâtă și-a manifestat disponibilitatea pentru instalarea de legături bidirecționale către PoA *UPC* din incinta magazinului Unirea Shopping Center nu poate reprezenta o dovadă a îndeplinirii de către reclamanta-pârâtă a obligației de a negocia cu bună-credință.

Totodată, *UPC*, prin intermediul răspunsului la cererea de reanalizare, față de poziția afirmată de către *RCS & RDS* în cadrul respectivei cereri și în conformitate cu care aceasta a considerat ca fiind neîntemeiată aprecierea ca rezonabilă și fezabilă de către Comisie a propunerii *UPC* privind instalarea unor legături unidirecționale, a învederat că reclamanta-pârâtă nu a furnizat nicio dovadă care să susțină o imposibilitate reală de implementare tehnică a acestei propuneri. În ceea ce privește rezonabilitatea economică a acestei propuneri, pârâta-reclamantă a arătat că, în opinia sa, ambele

---

²⁰ Exprimată în cadrul ședinței din data de 21 octombrie 2015

părți se califică pentru interconectare la nivel de STM1, contrar susținerilor RCS & RDS care a apreciat că această configurație a interconectării este dezavantajoasă și determină nefezabilitatea tehnică a acestei propuneri. Mai mult, aceasta a menționat că UPC nu a impus RCS & RDS să utilizeze, pentru nevoile sale, o legătură de tip STM1, astfel că, în cazul în care reclamanta-pârâtă apreciază că pentru acoperirea nevoilor proprii este mai potrivit să configureze 10 legături de interconectare de 2Mbps, pârâta-reclamantă apreciază că nu există niciun inconvenient în a accepta această propunere.

În ceea ce privește afirmațiile RCS & RDS din cadrul cererii de reanalizare potrivit cărora, în opinia sa, se impunea ca pârâta-reclamantă să fi solicitat în mod expres dezinstalarea unei anumite capacități din totalul celei instalate la punct intermediar (și care ar fi urmat să fie instalată ulterior pe suport UPC) și nu să se limiteze doar la transmiterea unei cereri de modificare cu pretenția de a fi echivalată cu cererea de dezinstalare a capacității în integralitatea ei, UPC, prin răspunsul la cererea de reanalizare, a subliniat că este mai mult decât evident faptul că, prin mutarea punctului de interconectare, părțile migrează de la interconectarea la punct intermediar la interconectarea în spațiul Operatorului, înlocuind serviciile de linii închiriate furnizate unei părți de cealaltă parte cu servicii de linii închiriate furnizate pe infrastructura proprie, fără a afecta însă partea de comutație (capacitatea disponibilă în noua arhitectură rămânând aceeași).

IV. Opinia Comisiei

IV.1. Competența ANCOM

Potrivit dispozițiilor art. 3 lit. g) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009 privind înființarea Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, aprobată prin Legea nr. 113/2010, cu modificările și completările ulterioare, una dintre funcțiile ANCOM este cea de „organ de decizie în soluționarea litigiilor dintre furnizorii de rețele și de servicii în domeniul comunicațiilor electronice, în scopul asigurării liberei concurențe și al protecției intereselor utilizatorilor pe piețele acestor servicii”, iar, potrivit prevederilor art. 116 alin. (1), (8) și (11) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011, „Art. 116 - (1) În situația apariției unui litigiu între furnizori de rețele sau de servicii de comunicații electronice în legătură cu obligațiile impuse acestora prin dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență, ale regulamentelor Uniunii Europene din domeniul comunicațiilor electronice sau impuse de către ANCOM în conformitate cu aceste dispoziții ori între astfel de furnizori și persoane având calitatea de furnizori în alte state membre ale Uniunii Europene care solicită sau beneficiază de acces ori interconectare în temeiul prezentei ordonanțe de urgență, partea interesată poate sesiza ANCOM în vederea soluționării litigiului.

[...]

(8) Litigiul va fi soluționat prin decizie a președintelui ANCOM în termen de cel mult 4 luni de la data sesizării, în afara situațiilor excepționale, în care, în funcție de complexitatea litigiului sau de impactul acestuia asupra pieței comunicațiilor electronice, un termen mai lung este necesar pentru buna soluționare a cazului.

[...]

(11) Deciziile emise de președintele ANCOM în condițiile prezentului articol constituie acte administrativ-jurisdicționale, putând fi atacate în contencios administrativ, în conformitate cu prevederile art. 12 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009, aprobată prin Legea nr. 113/2010, cu modificările ulterioare”.

Din analiza acestor dispoziții legale rezultă că ANCOM are calitatea de organ administrativ-jurisdicțional specializat în soluționarea litigiilor dintre furnizorii de servicii sau de rețele publice de comunicații electronice, apărute în legătură cu obligațiile impuse acestora prin dispozițiile legislației primare sau secundare în domeniul comunicațiilor electronice ori ale regulamentelor comunitare din domeniul comunicațiilor electronice, persoanele interesate având posibilitatea de a se adresa ANCOM în vederea soluționării acestor litigii.

Având în vedere că atât prin sesizare, astfel cum aceasta a fost precizată, cât și prin cererea reconvențională înaintate Autorității, părțile au solicitat ANCOM să se pronunțe, pe cale de litigiu, cu

privire la eventuala nerespectare a unei obligații prevăzute de dispozițiile art. 12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011, respectiv a obligației de negociere, rezultă că ANCOM este competentă să soluționeze acest litigiu.

IV.2. Considerații generale

Având în vedere că atât reclamanta-pârâtă prin sesizare, astfel cum aceasta a fost precizată, atât prin adresa²¹ înregistrată la ANCOM cu nr.SC-28117/16.10.2015, dar și în cadrul ședinței din data de 21 octombrie 2015, cât și pârâta-reclamantă prin cererea reconvențională, au invocat încălcarea de către cealaltă parte a obligației generale de negociere prevăzute de dispozițiile art. 12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011, Comisia apreciază ca fiind necesară precizarea că obligația generală de negociere este prevăzută de dispozițiile art. 12 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011, art. 12 în ansamblul lui conținând și alte prevederi. Prin urmare, în analiza pe fond a comportamentului părților, Comisia se va raporta la dispozițiile art. 12 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011, conform cărora, „Art. 12. – (1) Pentru a asigura furnizarea și interoperabilitatea serviciilor de comunicații electronice destinate publicului, orice operator al unei rețele publice de comunicații electronice are:

[...]

b) obligația, la cererea unui terț autorizat în condițiile prezentei ordonanțe de urgență, de a negocia un acord de interconectare cu solicitantul în cauză, în vederea furnizării de servicii de comunicații electronice destinate publicului, inclusiv a serviciilor de comunicații electronice accesibile utilizatorilor prin intermediul unei alte rețele publice de comunicații electronice interconectate cu rețeaua oricăreia dintre părți.”

În continuare, anterior analizei pe fond a sesizării și a cererii reconvenționale, Comisia apreciază utilă învederarea poziției Autorității cu privire la conținutul obligației de negociere, astfel cum a fost exprimată în practica sa jurisprudențială. În acest sens, Comisia arată că, așa cum s-a pronunțat și în alte litigii²², obligația legală de negociere reprezintă o restrângere a principiului libertății contractuale, stabilită în mod expres de legiuitor, un operator de rețele publice de comunicații electronice neavând dreptul să refuze *de plano* o solicitare privind negocierea unui acord de interconectare în vederea furnizării de servicii de comunicații electronice destinate publicului, ci fiind ținut, în conformitate cu prevederile art. 12 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011, să respecte obligația de negociere.

De asemenea, Comisia precizează că buna-credință a părților pe parcursul negocierilor reprezintă un element esențial intrinsec obligației reglementate de art. 12 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011. Astfel, îndeplinirea cu bună-credință a unei obligații ține de esența însăși a obligației respective, buna-credință fiind un principiu general de drept ce stă la baza asigurării respectării tuturor drepturilor și obligațiilor ce incumbă subiecților de drept.

De altfel, principiul bunei-credințe a fost consacrat și de Noul Cod civil (NCC), prin dispozițiile art. 14 alin. (1) „Buna-credință”, potrivit cărora „(1) Orice persoană fizică sau juridică trebuie să își exercite drepturile și să își execute obligațiile civile cu bună-credință, în acord cu ordinea publică și bunele moravuri”, particularizate în materia contractelor prin prevederile art. 1.170 „Buna-credință”, potrivit cărora părțile trebuie să acționeze cu bună-credință atât la negocierea și încheierea contractului, cât și pe tot timpul executării sale, ele neputând înlătura sau limita această obligație, așadar, astfel cum arătam mai sus, atât în faza precontractuală în care se desfășoară negocierile, precum și în cadrul mecanismului de încheiere a contractului și pe parcursul executării acestuia, dar și prin dispozițiile art. 1.183 „Buna-credință în negocieri” alin. (2)–(4), ce prevăd următoarele: „(2) Partea care se angajează într-o negociere este ținută să respecte exigențele bunei-credințe. Părțile nu pot conveni limitarea sau excluderea acestei obligații. (3) Este contrară exigențelor bunei-credințe, între altele, conduita părții care inițiază sau continuă negocieri fără intenția de a încheia contractul. (4) Partea care inițiază, continuă sau rupe negocierile contrar bunei-credințe răspunde pentru

²¹ Adresa RCS & RDS nr. 30877/15.10.2015

²² A se vedea, de pildă, Decizia președintelui ANCOM nr. 631/2014 privind soluționarea litigiului dintre RCS & RDS și Romtelecom, disponibilă pe pagina de internet a ANCOM, la secțiunea Industrie/Comunicații electronice/Litigii între furnizori/Litigii înaintate ANCOM spre soluționare

prejudiciul cauzat celeilalte părți. Pentru stabilirea acestui prejudiciu se va ține seama de cheltuielile angajate în vederea negocierilor, de renunțarea de către cealaltă parte la alte oferte și de orice împrejurări asemănătoare.” Totodată, buna-credință reprezintă o prezumție legală relativă, potrivit art. 14 alin. (2) NCC ea prezumându-se până la proba contrară, așadar prin probe poate fi demonstrat un comportament contrar acesteia.

Principiul bunei-credințe în negocieri a fost consfințit și explicitat și în legislația secundară din domeniul comunicațiilor electronice, și anume în cuprinsul pct. 3.3.2. din Anexa nr. 1 „*Autorizație generală pentru furnizarea rețelelor și serviciilor de comunicații electronice*” la Decizia președintelui ANCOM nr. 987/2012 privind regimul de autorizare generală pentru furnizarea rețelelor și a serviciilor de comunicații electronice, astfel: „*Negocierile prevăzute la pct. 3.3.1. se realizează pe baza principiului bunei-credințe, într-un termen rezonabil, care se apreciază de la caz la caz, părțile fiind ținute să-și comunice argumentele propunerilor înaintate, respectiv motivele respingerii propunerilor celeilalte părți. Furnizorii trebuie să depună toate diligențele în vederea încheierii acordului de interconectare, dând dovadă de rezonabilitate, disponibilitate și promptitudine.*”

Prin urmare, negocierea unui acord de interconectare trebuie să se desfășoare cu bună-credință, în caz contrar, partea prejudiciată putând să își valorifice, în fața ANCOM sau, după caz, a instanței de judecată, drepturile conferite de legislația în vigoare.

În ceea ce privește întinderea obligației de negociere, Autoritatea a arătat și în alte spețe că prevederile art. 12 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011 sunt aplicabile atât atunci când este vorba de o primă solicitare de interconectare în relația dintre doi operatori, dar și când, pe parcursul derulării relației contractuale, se solicită modificarea condițiilor de interconectare existente (de pildă, prin introducerea unor noi servicii sau prin modificarea ori completarea condițiilor economice sau tehnice în care se realizează interconectarea prin intermediul unei legături existente). De altfel, ar fi absurdă o interpretare potrivit căreia operatorii sunt ținuti de obligația negocierii cu bună-credință doar la momentul inițial al încheierii unui acord de interconectare, respectiv la momentul negocierii primei modalități de interconectare, iar ulterior, în cazurile în care este necesară modificarea acestuia sau completarea cu noi servicii, nu ar mai fi ținuti să respecte această obligație. Comisia adaugă că imperativul bunei-credințe impune, din partea operatorilor cărora le incumbă obligația legală de negociere, manifestarea unui comportament onest și care să reflecte voința neechivocă a acestora de a iniția și desfășura tratative în scopul încheierii sau modificării unui acord de interconectare, fiind necesar să existe o voință reală și fermă din partea ambelor părți cu privire la desfășurarea negocierilor și ajungerea la un rezultat care să le satisfacă interesele.

Atât în situația în care negocierile au ca scop încheierea unui contract, cât și în cazul în care negocierile se desfășoară pe parcursul executării acordului în vederea modificării acestuia, discuțiile dintre părți trebuie să se concretizeze în acțiuni din care să reiasă că operatorii realizează o analiză temeinică a oportunității încheierii, respectiv modificării unui acord, bazată pe luarea în considerare a tuturor elementelor relevante, precum și pe comunicarea propriilor argumente celeilalte părți, atât pentru propunerile sau contra-propunerile înaintate, cât și pentru eventualul refuz de a accepta propunerile primite. Totodată, părțile au obligația de a se informa reciproc, în mod corect și complet, cu privire la datele și faptele pe care o parte are interesul să le cunoască, astfel încât să poată lua o decizie în cunoștință de cauză. În cadrul negocierilor, operatorii trebuie să depună toate diligențele pentru încheierea sau modificarea unui acord, dând dovadă de rezonabilitate, disponibilitate și promptitudine. În caz contrar, obligația legală de negociere ar fi vidată de conținut și nu ar fi aptă să contribuie la atingerea dezideratului declarat de legiuitor, și anume realizarea interconectării și asigurarea interoperabilității serviciilor de comunicații electronice, astfel cum rezultă acesta din prevederile art. 12 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011. Cu toate că buna-credință este o noțiune cu un conținut abstract care se apreciază de la caz la caz, principiul certitudinii juridice determină necesitatea identificării unor elemente obiective - termenul în care se realizează negocierea, justificările prezentate pentru refuzul anumitor elemente, disponibilitatea de a formula contra-propuneri în vederea ajungerii la un acord, condițiile propuse de operatori în cadrul negocierilor - pe baza cărora se poate evalua buna-credință în contextul îndeplinirii obligației de negociere instituite de art. 12 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011. Astfel, disponibilitatea de a negocia se caracterizează prin dialog și răspuns într-un termen rezonabil la

fiecare solicitare, motivarea refuzului unor condiții și oferirea de soluții alternative care să aibă ca scop încheierea sau modificarea unui acord, informarea celeilalte părți cu privire la aspectele pe care ar avea interesul să le cunoască ș.a.

În ceea ce privește situațiile considerate ca reflectând o lipsă a bunei-credințe, Comisia învederează că practica jurisprudențială a ANCOM a arătat că tergiversarea negocierilor sau refuzul nejustificat de a încheia un acord reprezintă astfel de situații. În acest sens, un exemplu de caz contrar exigențelor bunei-credințe este acela în care una dintre părți inițiază sau continuă negocieri fără intenția de a încheia contractul, astfel cum exemplifică și art. 1183 alin. (3) NCC, mai sus citat. De asemenea, Comisia învederează că inclusiv impunerea de către un furnizor, în mod unilateral, a tuturor clauzelor contractuale sau a celor mai importante dintre acestea (tarife, caracteristici tehnice etc.), fără a exista o disponibilitate reală de negociere, în vederea ajungerii la un acord de voință cu alt operator, poate fi considerată o încălcare a obligației de negociere. Un asemenea demers poate constitui, în fapt, chiar un refuz de negociere a interconectării, în ipoteza în care operatorul acționează astfel, deși cunoaște că respectivele clauze nu pot fi acceptate de către un alt operator de rețele publice de comunicații electronice.

De asemenea, învederând faptul că, în cazul furnizorilor desemnați ca având putere semnificativă pe o anumită piață, finalitatea obligației generale de negociere a unui acord de interconectare sau a modificărilor aduse unui acord constă inclusiv în respectarea obligațiilor care le incumbă acestora în baza acestei calități, stabilite prin intermediul deciziilor emise de către Autoritate, Comisia subliniază că obligația de negociere trebuie analizată prin raportare atât la dreptul subiectiv afirmat pe cale de litigiu, cât și la necesitatea respectării altor obligații specifice privind accesul și interconectarea. De altfel, potrivit prevederilor art. 12 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011, „Operatorii vor oferi acces și interconectare în conformitate cu obligațiile stabilite de autoritatea de reglementare potrivit dispozițiilor art. 100 sau 105.”

IV.3. Fondul

În scopul soluționării litigiului, Comisia a luat în considerare susținerile părților formulate atât prin sesizare și răspunsul la sesizare, respectiv prin cererea reconvențională și răspunsul la aceasta, cât și în cadrul întâlnirilor din fața ANCOM. De asemenea, Comisia a avut în vedere materialul probator depus de către părți la dosarul cauzei în vederea susținerii pretențiilor acestora, dar și informațiile furnizate pe parcursul dezbaterilor ca urmare a solicitărilor punctuale formulate de către Comisie.

IV.3.A. Sesizarea RCS & RDS privind obligarea UPC la amendarea Acordului prin încheierea unui act adițional pentru a transpune în mod corespunzător prevederile Deciziei președintelui ANCOM nr. 364/2014, inclusiv tarifele aferente serviciilor auxiliare interconectării

În vederea soluționării sesizării pe fond, în considerarea precizărilor formulate de către reclamanta-pârâtă, potrivit cărora, în opinia acesteia, UPC a încălcat obligația de negociere cu bună-credință în ceea ce privește solicitarea RCS & RDS privind aplicarea tarifelor reglementate, Comisia urmează să analizeze solicitarea prin raportare la această obligație, iar, în funcție de rezultatul acestei analize, se va pronunța cu privire la solicitarea privind obligarea UPC la amendarea Acordului în scopul încheierii unui act adițional la Acord pentru transpunerea în mod corespunzător a tarifelor aferente serviciilor auxiliare interconectării.

De asemenea, învederând faptul că, în prezenta cauză, solicitarea RCS & RDS din data de 13 martie 2014²³ privind modificarea clauzelor contractuale, realizată în contextul apariției Deciziei nr. 364/2014, a fost determinată de exercitarea de către reclamanta-pârâtă a dreptului său de a percepe anumite tarife pentru furnizarea serviciilor asociate interconectării, Comisia, în scopul aprecierii îndeplinirii de către UPC a obligației de a negocia cu bună-credință solicitarea RCS & RDS privind aplicarea tarifelor reglementate, va analiza solicitarea reclamantei-pârâte și din perspectiva respectării obligațiilor care îi incumbă acesteia cu privire la perceperea unor astfel de tarife. Astfel, Comisia va

---

²³ Adresa RCS & RDS cu nr. 7814/13.03.2014

avea în vedere condițiile de exercitare a dreptului de a percepe tarife pentru serviciile auxiliare interconectării, care rezultă din prevederile legale invocate ca temei al pretențiilor sale de către reclamanta-pârâtă, respectiv dispozițiile art. 4 din Decizia nr. 364/2014, potrivit cărora „De la data de 1 aprilie 2014 tarifele maxime pentru accesul la toate serviciile necesare pentru exploatarea în condiții normale a interconectării cu rețeaua publică de telefonie a Societății RCS & RDS S.A., în cazul în care aceste servicii sunt oferite, nu vor putea depăși tarifele prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta decizie”, dar și din prevederile art. 7 alin. (7) din Decizia nr. 89/2012²⁴, precum și ale art. 6 alin. (5) din Decizia ANCOM nr. 106/2012²⁵, în temeiul cărora a fost emisă Decizia nr. 364/2014, potrivit cărora: „Art. 7 - (7) Operatorul va oferi Beneficiarilor accesul, la tarife fundamentate în funcție de costuri, determinate pe baza unui model de calculație a costurilor incrementale pe termen lung realizat de ANCOM, la toate serviciile necesare pentru ca aceștia să poată exploata în condiții normale interconectarea cu rețeaua publică de telefonie a Operatorului în vederea terminării apelurilor la puncte fixe, pentru furnizarea propriilor servicii de comunicații electronice.”, respectiv „Art. 6 - (5) Operatorul va oferi Beneficiarilor accesul, la tarife fundamentate în funcție de costuri, stabilite pe baza unui model de calculație a costurilor incrementale pe termen lung realizat de ANCOM, la toate serviciile necesare pentru ca aceștia să poată exploata în condiții normale interconectarea cu rețeaua publică de telefonie a Operatorului în vederea terminării apelurilor la puncte mobile, pentru furnizarea propriilor servicii de comunicații electronice destinate publicului”. De asemenea, Comisia consideră relevante și prevederile art. 7 alin. (8) din Decizia nr. 89/2012, conform cărora „(8) Operatorul nu va putea condiționa furnizarea serviciilor de interconectare în vederea terminării apelurilor la puncte fixe de achiziționarea serviciilor prevăzute la alin.(7)”, precum și pe cele ale art. 6 alin. (8) din Decizia ANCOM nr. 106/2012, potrivit cărora „(8) Operatorul nu va putea condiționa furnizarea serviciilor de interconectare în vederea terminării apelurilor la puncte mobile de achiziționarea serviciilor prevăzute la alin.(5)”.

Prin urmare, în considerarea faptului că serviciile auxiliare interconectării sunt indisolubil legate de achiziționarea serviciilor de terminare, cum de altfel s-a exprimat chiar Autoritatea în cadrul Referatului de aprobare la măsurile Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații de identificare, analiză și reglementare a piețelor relevante corespunzătoare serviciilor de terminare a apelurilor la puncte fixe în rețelele publice de telefonie (din anul 2012), prin intermediul dispozițiilor legale mai sus menționate, reclamantei-pârâte i-a fost impusă obligația de a oferi beneficiarilor accesul la toate serviciile necesare pentru ca aceștia să poată exploata în condiții normale interconectarea cu rețeaua sa publică de telefonie, precum și obligația de a practica tarife fundamentate în funcție de costuri și, în măsura în care sunt respectate aceste obligații, a recunoscut, în mod indirect, dreptul RCS & RDS de a percepe tarife pentru serviciile furnizate. Așadar, pornind de la considerentul că fiecare dintre operatori trebuie să-și recupereze costurile proprii aferente furnizării serviciilor auxiliare interconectării și luând în considerare prevederile legale în acest sens, Comisia apreciază că RCS & RDS este îndreptățită, de principiu, să solicite modificarea Acordului în sensul tarifării serviciilor auxiliare interconectării.

Însă, pentru ca pârâtei-reclamante să îi incumbă obligația corelativă de negociere cu bună-credință, nu este suficientă existența dreptului RCS & RDS, ci trebuie analizat dacă exercitarea acestuia a fost realizată cu bună-credință și în limitele impuse de prevederile legale. În acest sens, Comisia, pentru a se putea pronunța asupra sesizării reclamantei-pârâte, respectiv pentru a analiza încălcarea către UPC a obligației de negociere cu bună-credință, astfel cum a invocat reclamanta-pârâtă, va analiza comportamentul acesteia din urmă prin raportare la condițiile impuse de prevederile art. 7 alin. (7) și (8) din Decizia nr. 89/2012, ale art. 6 alin. (5) și (8) din Decizia președintelui ANCOM nr. 106/2012, precum și de cele ale art. 4 din Decizia nr. 364/2014. În cadrul acestei analize, Comisia va avea în vedere și faptul că solicitarea RCS & RDS a fost precedată de solicitarea UPC din data de 12 februarie 2014 privind modificarea arhitecturii de interconectare în scopul optimizării costurilor asociate legăturii de interconectare dintre cele două părți, având în vedere Proiectul de decizie a

---

²⁴ Decizia președintelui ANCOM nr. 89/2012 privind desemnarea RCS & RDS S.A. ca furnizor cu putere semnificativă pe piața serviciilor de terminare a apelurilor la puncte fixe în propria rețea publică de telefonie

²⁵ Decizia președintelui ANCOM nr. 106/2012 privind desemnarea RCS & RDS S.A. ca furnizor cu putere semnificativă pe piața serviciilor de terminare a apelurilor la puncte mobile în propria rețea publică de telefonie și impunerea de obligații în sarcina acestuia

președintelui ANCOM dezbătut în cadrul Consiliului Consultativ din data de 11 decembrie 2013 prin care erau reglementate tarifele serviciilor auxiliare interconectării. Astfel, în conformitate cu prevederile legale invocate, *RCS & RDS* are obligația de a oferi *UPC* accesul la toate serviciile necesare pentru ca aceasta din urmă să poată exploata în condiții normale interconectarea cu rețeaua publică de telefonie a reclamantei-pârâte, iar pentru ca *RCS & RDS* să poată percepe tarife pentru furnizarea serviciilor auxiliare interconectării este necesar ca serviciile respective să fi fost solicitate de către *UPC*, iar tarifele percepute să nu depășească nivelul stabilit de către ANCOM, prin Anexa la Decizia nr. 364/2014, pe baza modelului de calculație a costurilor incrementale pe termen lung, realizat de Autoritate.

Referitor la obligația *RCS & RDS* de a oferi *UPC* accesul la toate serviciile necesare pentru ca aceasta din urmă să poată exploata în condiții normale interconectarea cu rețeaua publică de telefonie a reclamantei-pârâte în vederea terminării apelurilor la puncte fixe și mobile, respectiv la obligația de a nu condiționa furnizarea acestora de achiziționarea serviciilor prevăzute la art. 7 alin. (7) din Decizia nr. 89/2012, respectiv la art. 6 alin. (5) din Decizia ANCOM nr. 106/2012, Comisia învederează faptul că aceste obligații constituie în fapt limitări ale exercitării dreptului de a percepe tarife pentru furnizarea acestor servicii, nerespectarea lor determinând imposibilitatea exercitării acestui drept prin golirea sa de conținut. În acest sens, Comisia consideră ca fiind relevantă poziția Autorității exprimată în cadrul Referatului de aprobare la măsurile Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații de identificare, analiză și reglementare a piețelor relevante corespunzătoare serviciilor de terminare a apelurilor la puncte fixe în rețelele publice de telefonie. Astfel, având în vedere faptul că *„un operator de rețele publice de telefonie deține de facto un monopol pe piața serviciilor de terminare a apelurilor în propria rețea și că nu există suficiente constrângeri concurențiale exercitate asupra acestuia, iar furnizarea serviciilor asociate interconectării prezintă aceleași caracteristici precum serviciile de terminare a apelurilor, Autoritatea consideră că furnizorii respectivi nu au dreptul de a impune achiziționarea serviciilor asociate interconectării, ci doar obligația de a le furniza la cererea beneficiarilor. Prin urmare, în vederea clarificării acestui aspect, Autoritatea a decis să includă o nouă prevedere în deciziile de impunere a obligațiilor, care va stipula că, în vederea terminării propriului trafic de interconectare, un operator nu poate fi obligat la achiziționarea legăturilor de interconectare de la operatorii cu care acesta este interconectat.”* (subl.ns.)

Prin urmare, Comisia învederează că, deși Autoritatea a recunoscut dreptul operatorilor, respectiv, prin aplicare la prezenta speță, dreptul reclamantei-pârâte de a tarifa furnizarea serviciilor asociate interconectării, în cuprinsul Referatului de aprobare la măsurile Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații de identificare, analiză și reglementare a piețelor relevante corespunzătoare serviciilor de terminare a apelurilor la puncte fixe în rețelele publice de telefonie, a arătat că acest drept este condiționat de existența unei solicitări de furnizare a acestor servicii, și, în consecință, a unui acord privind furnizarea acestor servicii, în caz contrar transformându-se într-o achiziționare impusă, aspect care contravine dispozițiilor legale. În acest sens, Comisia subliniază că susținerile *RCS & RDS* din cuprinsul cererii de reanalizare, potrivit cărora, în opinia reclamantei-pârâte, faptul că aceasta a oferit *UPC* accesul la toate serviciile necesare exploatării în condiții normale a interconectării îndreptățește *RCS & RDS* să solicite aplicarea tarifelor pentru serviciile auxiliare interconectării, sunt rezultatul unei interpretări eronate a prevederilor legale analizate mai sus, oferirea accesului neputând fi asimilată automat (i.e. independent de condițiile concrete ale situației analizate) unei cereri din partea beneficiarului și contravin poziției Autorității exprimate în cadrul Referatului menționat.

În această lumină, Comisia consideră că propunerea²⁶ pârâtei-reclamante de modificare a arhitecturii de interconectare, astfel încât legătura de interconectare STM1, existentă în prezent și configurată bidirecțional, să fie oferită pe suport integral *UPC*, reprezintă în același timp și o renunțare din partea pârâtei-reclamante la unele dintre serviciile auxiliare oferite de *RCS & RDS*. În aceste condiții, Comisia, având în vedere și aspectele invocate anterior, apreciază că solicitarea *RCS & RDS* de tarifare a acestor servicii furnizate la acel moment nu reprezintă o exercitare cu bună-credință a dreptului său de a percepe tarife pentru aceste servicii, deoarece reclamanta-pârâtă nu a luat în considerare manifestarea de voință a *UPC* în sensul renunțării la achiziționarea respectivelor servicii

---

²⁶formulată prin adresa UPC nr. 993/12.02.2014

de la *RCS & RDS*, rezultată din propunerea de modificare a soluției de interconectare existente între părți. În considerarea acestor precizări, Comisia observă că poziția *RCS & RDS* exprimată prin intermediul cererii de reanalizare – poziție în conformitate cu care era necesară o solicitare expresă din partea părții-reclamante prin care aceasta din urmă să ceară dezinștalarea unei anumite capacități din totalul celei instalate la punct intermediar, propunerea *UPC* de modificare a soluției de interconectare, astfel încât legătura de interconectare *STM1*, existentă în prezent și configurată bidirecțional, să fie oferită pe suport integral *UPC*, neputând fi echivalată cu o renunțare la achiziționarea serviciilor auxiliare interconectării - nu are un fundament juridic în dispozițiile legale care reglementează aceste servicii. Astfel, Comisia subliniază faptul că prevederile legale invocate și analizate mai sus nu impun ca obligație în sarcina părții-reclamante necesitatea formulării unei solicitări formale exprese în cazul în care dorește să renunțe la achiziționarea unor servicii auxiliare interconectării, o asemenea intenție putând fi astfel dedusă și din alte manifestări de voință a căror consecință logică o reprezintă renunțarea la achiziționarea respectivelor servicii, solicitarea modificării arhitecturii de interconectare constituind una dintre cele mai relevante manifestări. În acest sens, Comisia reține și susținerile *UPC*, care, prin intermediul observațiilor formulate la cererea de reanalizare transmisă de către *RCS & RDS*, a precizat că, în contextul acestei propuneri care presupune mutarea punctului de interconectare, rezultă fără echivoc faptul că părțile migrează de la interconectarea la punct intermediar la interconectarea în spațiul reclamantei-pârâte, înlocuind astfel serviciile de linii închiriate furnizate de către aceasta din urmă cu servicii de linii închiriate furnizate pe infrastructura proprie, fără a afecta însă partea de comutație (capacitatea disponibilă în noua arhitectură rămânând aceeași).

Prin urmare, Comisia constată că, în contextul nerespectării de către *RCS & RDS* a condițiilor impuse de prevederile legale cu privire la exercitarea dreptului său de a percepe tarife pentru furnizarea serviciilor auxiliare interconectării, obligația de negociere cu bună-credință ca obligație corelativă acestui drept nu s-a născut în sarcina *UPC* și, în consecință, apreciază că nu a existat o încălcare de către *UPC* a obligației de negociere prevăzute de dispozițiile art. 12 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011.

În ceea ce privește afirmația *RCS & RDS* din cuprinsul cererii de reanalizare, conform căreia din atitudinea *UPC* rezultă fără echivoc lipsa unui interes real din partea acesteia din urmă pentru instalarea propriilor legături în vederea terminării traficului în rețeaua *RCS&RDS* și pentru reconfigurarea unei anumite capacități de interconectare, astfel încât balanța facturilor aferente serviciilor asociate interconectării să fie echilibrată, afirmație menită să susțină indirect caracterul eficient al actualei soluții de interconectare, respectiv buna-credință cu care reclamanta-pârată a acționat față de solicitările *UPC*, Comisia consideră că informațiile existente la dosarul cauzei nu sunt în măsură să justifice o asemenea afirmație. Astfel, Comisia, reținând faptul că pârâta-reclamantă, din cauza congestiilor persistente și repetate înregistrate pe legătura de interconectare, a solicitat, prin adresa *UPC* nr.9913/23.12.2014, instalarea unui număr suplimentar de 5 fluxuri E1 (la acel moment între părți erau instalate 39 de fluxuri E1), învederează că instalarea de către *UPC* a celor 5 fluxuri E1, pe suport propriu, nu ar fi fost în măsură să echilibreze balanța de plăți pentru serviciile auxiliare interconectării, având în vedere diferența mare între ponderea²⁷ traficului transmis de fiecare parte în totalul traficului transmis între părți. De asemenea, Comisia apreciază ca fiind relevante și corecte în acest sens și susținerile *UPC* din cuprinsul observațiilor la cererea de reanalizare, potrivit cărora creșterea de capacitate trebuia implementată într-un timp scurt și nu ar fi putut fi amânată până la finalizarea negocierilor de modificare a arhitecturii de interconectare care au început în februarie 2014 și nu s-au finalizat până în prezent.

În consecință, având în vedere argumentele care au condus la aprecierea că nu a existat o încălcare de către *UPC* a obligației de negociere prevăzute de dispozițiile art. 12 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011, și ținând cont de faptul că solicitarea reclamantei-pârâte vizează obligarea *UPC* la achitarea unor tarife pentru servicii auxiliare interconectării furnizate de către *RCS & RDS* în legătură cu care pârâta-reclamantă își exprimase anterior poziția în sensul

---

²⁷ conform datelor de trafic furnizate de *RCS & RDS* prin adresa cu nr. 13120/13.11.2015,

renunțării la o parte dintre acestea, prin modificarea arhitecturii de interconectare existente, Comisia apreciază că sesizarea *RCS & RDS* este nefondată.

IV.3.B. Cererea reconvențională a *UPC* având ca obiect:

a) constatarea neîndeplinirii de către *RCS & RDS* a obligației generale de negociere prevăzute de dispozițiile art. 12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011 în legătură cu solicitarea *UPC* privind modificarea arhitecturii de interconectare existente între părți

Referitor la acest capăt de cerere, Comisia subliniază că acesta va fi analizat astfel cum a fost precizat în cadrul ședinței din data de 21 octombrie 2015, și anume fără luarea în considerare a referirii la data de 12 februarie 2014 ca dată de la care să fie valabilă soluția tehnică de interconectare ce urmează a fi agreată în viitor între părți. Comisia precizează că data de 12 februarie 2014 este data la care *UPC* a solicitat *RCS & RDS* modificarea arhitecturii de interconectare și va fi considerată dată de referință pentru demararea discuțiilor dintre părți referitoare la modificarea arhitecturii de interconectare și, în acest context, pentru analiza comportamentului *RCS & RDS* în executarea obligației de negociere.

În ceea ce privește prevederile legale aplicabile cu privire la acest capăt de cerere, Comisia reînvederează că, pentru soluționarea sa, va analiza respectarea de către *RCS & RDS* a obligației de negociere cu bună-credință prin raportare la dispozițiile art. 12 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011, cele ale art. 7 alin. (1) și (5) și art. 8 alin. (1) din Decizia nr. 89/2012, conform căroră „Art. 7 - (1) Operatorul va oferi Beneficiarilor cel puțin serviciul de interconectare în vederea terminării apelurilor la puncte fixe, în condițiile prevăzute de prezentul articol.” și „(5) Operatorul va asigura interconectarea rețelei publice de telefonie pe care o operează, în vederea terminării apelurilor la puncte fixe, în măsura în care solicitările sunt rezonabile și fezabile din punct de vedere tehnic. Refuzul Operatorului trebuie să fie temeinic justificat și va fi comunicat în scris solicitantului și ANCOM, în cel mult 15 zile lucrătoare de la data primirii cererilor de interconectare.”, respectiv „Art. 8 - (1) Operatorul are obligația să ofere Beneficiarilor serviciul de interconectare în vederea terminării apelurilor la puncte fixe la orica dintre punctele sale de acces, potrivit solicitării acestora”, precum și la dispozițiile art. 6 alin. (4) și art. 17 alin. (3) din Decizia nr. 106/2012, conform căroră „Art.6 – (4) Operatorul va asigura interconectarea rețelei publice de telefonie pe care o operează, în vederea terminării la puncte mobile a apelurilor, la oricare dintre punctele sale de acces, potrivit solicitării Beneficiarului, în măsura în care solicitările sunt rezonabile și fezabile din punct de vedere tehnic. Refuzul Operatorului trebuie să fie temeinic justificat și va fi comunicat în scris solicitantului și ANCOM, în cel mult 15 zile lucrătoare de la data primirii cererilor de interconectare.”, respectiv „Art.17 – (3) Operatorul are obligația de a analiza solicitările cuprinse în cererea de interconectare a Beneficiarului și de a elabora soluțiile tehnice pentru implementarea interconectării, pe care le va comunica Beneficiarului în cel mult 15 zile lucrătoare de la data primirii cererii de interconectare.”

Așadar, în baza dispozițiilor legale menționate, precum și a considerațiilor expuse în cuprinsul pct. IV.2. cu privire la obligația de negociere cu bună-credință, Comisia subliniază că, în vederea asigurării interconectării rețelei sale publice de telefonie, reclamantei-pârâte îi incumba, în legătură cu solicitarea *UPC*, obligația de a analiza propunerea de modificare a arhitecturii de interconectare înaintată de către *UPC*, dar și de a supune negocierii, cu bună-credință, o soluție tehnică din care să rezulte fără echivoc intenția de a ajunge la un acord cu privire la această propunere, astfel încât aceasta să satisfacă interesele și necesitățile ambelor părți. În acest sens, Comisia învederează că, potrivit art. 17 alin. (1) teza a II-a din Decizia nr. 106/2012, în cazul modificării sau completării unui acord, termenul de negociere este de cel mult 25 de zile lucrătoare de la data primirii cererii. De asemenea, în conformitate cu prevederile art. 7 alin. (5) din Decizia nr. 89/2012, respectiv cele ale art. 6 alin. (4) din Decizia nr. 106/2012, *RCS & RDS* avea posibilitatea, în cazul în care ar fi considerat că solicitarea *UPC* este nerezonabilă și nefezabilă din punct de vedere tehnic, de a transmite, în cel

mult 15 zile lucrătoare de la data primirii cererii pârâtei-reclamante de modificare a arhitecturii de interconectare, un refuz temeinic justificat.

Prin urmare, pentru a se putea pronunța cu privire la respectarea obligațiilor ce îi incumbă reclamantei-pârâte, Comisia va analiza mai întâi rezonabilitatea economică și fezabilitatea din punct de vedere tehnic a propunerilor înaintate de pârâta-reclamantă pe parcursul discuțiilor dintre părți, prin raportare la actuala soluție de interconectare (interconectare la punct intermediar), conform căreia acestea sunt interconectate prin intermediul unei legături de tip STM1, configurată bidirecțional, asigurată pe suport *UPC* pe segmentul punct de acces *UPC* situat în Piața Unirii nr. 1, sector 3, București, incinta magazinului Unirea Shopping Center (în continuare, PoA *UPC* Unirii) - punct de interconectare (Pol) din subteranul METROREX (punct intermediar), stația de metrou Izvor, București (în continuare, Pol Izvor) și pe suport *RCS & RDS* pe segmentul Pol Izvor – punct de acces *RCS&RDS* situat în Str. Dr. Staicovici nr.75, București (în continuare, PoA *RCS&RDS* Staicovici). Din această legătură STM1, în prezent, părțile au extras la capete, în PoA *UPC* Unirii, respectiv PoA *RCS & RDS* Staicovici 44 legături de 2 Mbps.

Comisia învederează că, așa cum pârâta-reclamantă a menționat în cererea reconvențională și cum rezultă și din materialul probator aflat la dosarul cauzei, *UPC* a înaintat reclamantei-pârâte cinci propuneri privind modificarea arhitecturii de interconectare, care au vizat: (i) interconectarea în spațiul *RCS & RDS* prin instalarea de către *UPC* a unei legături de interconectare STM1 configurate bidirecțional; (ii) păstrarea status-quo-ului; (iii) configurarea unidirecțională a legăturilor de interconectare; (iv) interconectarea în spațiul *RCS & RDS* prin instalarea de către *UPC* a unei legături de interconectare STM1 configurate bidirecțional, cu păstrarea status-quo-ului în ceea ce privește facturarea serviciilor auxiliare și (v) interconectare IP.

i) Interconectare în spațiul *RCS & RDS* prin instalarea de către *UPC* a unei legături de interconectare STM1 configurate bidirecțional

Din corespondența depusă la dosarul cauzei, rezultă că prima propunere de modificare a arhitecturii de interconectare dintre cele două rețele a făcut obiectul adresei *UPC* cu nr. 993/12.02.2014. Propunerea a fost formulată în contextul în care proiectele de măsuri ale ANCOM privind stabilirea tarifelor unor servicii de comunicații electronice la nivel de gros pe baza unor modele de calculație a costurilor au fost dezbătute în cadrul Consiliului Consultativ din data de 11 decembrie 2013, iar măsurile urmau să intre în vigoare la data de 1 aprilie 2014, și, conform susținerilor pârâtei-reclamante, a avut ca scop optimizarea costurilor mari asociate interconectării, care ar fi survenit în momentul în care *RCS & RDS* ar fi fost în măsură să solicite plata serviciilor auxiliare interconectării la punct intermediar, potrivit tarifelor reglementate de ANCOM. În acest sens, propunerea de modificare a vizat:

- a) furnizarea de către *UPC* a legăturii de interconectare STM1 configurate bidirecțional;
- b) mutarea punctului de interconectare din subteranul METROREX (punct intermediar), stația de metrou Eroilor²⁸, București, în spațiul reclamantei-pârâte, respectiv în PoA *RCS & RDS* din Str. Dr. Staicovici nr. 73-75, sector 5, București;
- c) colocarea echipamentului de transmisiuni *UPC* în PoA *RCS & RDS* din Str. Dr. Staicovici nr. 73-75, sector 5, București.

Pârâta-reclamantă a solicitat ca „modificările să fie planificate de Părți astfel încât interconectarea celor două rețele pe noua arhitectură să fie funcțională cel târziu începând cu 01.04.2014”, iar, la finalul adresei, aceasta a adresat *RCS & RDS* invitația de a participa la o întâlnire în vederea clarificării detaliilor legate de implementarea arhitecturii de interconectare propuse.

Prima reacție a *RCS & RDS* la propunerea de modificare a arhitecturii a survenit la data de 7 martie 2014, după ce, la data de 25 februarie 2014, *UPC*, în lipsa oricărui răspuns din partea *RCS & RDS*, a reiterat prin adresa nr. 1337/25.02.2014 solicitarea formulată inițial, precum și invitația pentru o întâlnire a părților.

²⁸ deși pârâta-reclamantă a invocat în cadrul propunerii stația de metrou Eroilor ca adresă a punctului unde părțile sunt interconectate în prezent, în considerarea susținerilor părților din cadrul dezbaterilor, Comisia reține că adresa corectă a actualului punct de interconectare este stația de metrou Izvor

În ceea ce privește răspunsul *RCS & RDS*, Comisia constată că reclamanta-pârâtă a considerat că soluția „*impusă de UPC*” nu este rezonabilă și eficientă din punct de vedere economic pentru următoarele argumente:

- vizează obținerea unor venituri suplimentare din furnizarea serviciului de linii închiriate”, având în vedere că aceasta solicită ca toate fluxurile E1 de interconectare să fie oferite integral pe suport *UPC*;
- generează costuri suplimentare pentru *RCS & RDS*, atât recurente, corespunzătoare serviciilor auxiliare interconectării care ar fi furnizate de *UPC* și plătite de *RCS & RDS* pentru traficul originat în rețeaua *RCS & RDS* și terminat în rețeaua *UPC*, cât și non-recurente, corespunzătoare migrării la noua arhitectură de interconectare²⁹.

Având în vedere că răspunsul *RCS & RDS* reprezintă un refuz, Comisia va analiza în ce măsură acesta a fost formulat cu respectarea dispozițiilor art. 7 alin. (5) teza a doua din Decizia președintelui ANCOM nr. 89/2012, respectiv art. 6 alin. (4) teza a doua din Decizia președintelui ANCOM nr. 106/2012, care stabilesc că, în cazul unui refuz, acesta trebuie să fie temeinic justificat și comunicat solicitantului într-un termen de maxim 15 zile lucrătoare de la data primirii solicitării de interconectare. În primul rând, se observă că *RCS & RDS* a depășit termenul legal de 15 zile lucrătoare în care ar fi trebuit să comunice un refuz temeinic justificat. În al doilea rând, pentru a se putea pronunța asupra temeiniciei refuzului reclamantei-pârâte, Comisia urmează să analizeze în ce măsură propunerea *UPC* întrunește condițiile de rezonabilitate și fezabilitate tehnică.

Referitor la fezabilitatea tehnică a propunerii *UPC*, Comisia constată că *RCS & RDS*, invocând faptul că furnizarea de către pârâta-reclamantă a capacității totale de 44 de fluxuri E1 (existente la momentul discuțiilor dintre părți - februarie-aprilie 2014) mărește considerabil probabilitatea înregistrării unor situații de avarie, dar și faptul că această propunere vizează o modificare semnificativă a actualei arhitecturi, ceea ce presupune necesitatea adoptării unor măsuri tehnice din partea *RCS & RDS*, a considerat că propunerea pârâtei-reclamante este nefezabilă tehnic. Reclamanta-pârâtă a arătat în răspunsul său că apreciază „*nejustificată solicitarea UPC de modificare a arhitecturii de interconectare, considerând că aceasta urmărește doar interesele comerciale ale UPC, neaducând nici un beneficiu actualei arhitecturi de interconectare, atât din punct de vedere tehnic [...] cât și economic*”, „*în condițiile în care arhitectura de interconectare și configurația bidirecțională a liniilor închiriate au fost agreeate de ambele părți [...]*”.

Prin adresa nr. 2236/25.03.2014, *UPC* a răspuns susținerilor *RCS & RDS* formulate prin intermediul adresei nr. 7266/07.03.2014, menționând că propunerea sa nu implică, așa cum în mod eronat a afirmat reclamanta-pârâtă, o modificare semnificativă a arhitecturii de interconectare existente și nu conduce la reconfigurarea în întregime a acesteia. În acest sens, pârâta-reclamantă a arătat că, din punctul de vedere al acțiunilor tehnice, implementarea noii soluții presupune doar o prelungire a traseului de fibră optică asigurat de către *UPC* și instalarea unui echipament de transmisiuni, ambele operațiuni urmând a fi realizate de către aceasta din urmă. Prin urmare, *UPC*, pentru motivele arătate prin răspunsul transmis prin adresa anterior menționată, a considerat refuzul *RCS & RDS* de a modifica arhitectura de interconectare nejustificat și, în vederea identificării unei soluții prin care să fie apărute interesele ambelor părți, a adresat reclamantei-pârâte invitația de a se întâlni pentru clarificarea subiectelor aflate în divergență.

Anterior analizării propunerii *UPC*, Comisia consideră necesare unele precizări cu privire la natura soluției de interconectare actuale, astfel cum rezultă din poziția Autorității exprimată prin adresa ANCOM nr. SC-DER-7748/06.05.2014. În acest sens, Comisia reține faptul că *RCS & RDS* a transmis ANCOM o adresă³⁰ prin care a solicitat punctul de vedere al Autorității cu privire la încadrarea soluției de interconectare dintre cele două rețele având în vedere pozițiile contradictorii ale părților cu privire la acest aspect. Autoritatea, menționând că, în conformitate cu art. 15 alin. (2) lit. b) pct. i) din Decizia președintelui ANRC nr. 147/2002 privind principiile și condițiile ofertei de referință pentru interconectarea cu rețeaua publică de telefonie fixă, cu modificările și completările ulterioare, „*interconectarea directă în spațiul Operatorului, în camera de tragere reprezintă cea formă de interconectare în care punctul de interconectare, stabilit de comun acord, este situat într-o cameră de*

²⁹ Această argumentație se regăsește și în adresa *RCS & RDS* nr. 10716/08.04.2014, prin care aceasta răspunde la adresa *UPC* nr. 2236/25.03.2014.

³⁰ Adresa *RCS & RDS* nr. 10714/08.04.2014, înregistrată la ANCOM cu nr. SC-7748/09.04.2014

tragere care se găsește la maxim 150 de metri de clădirea Operatorului", a considerat că actuala formă de interconectare dintre RCS & RDS și UPC este interconectare directă la un punct intermediar.

Analizând propunerea UPC de modificare a arhitecturii de interconectare prin mutarea legăturii de interconectare configurate bidirecțional din PoI Izvor în PoA RCS&RDS Staicovici și oferirea acesteia exclusiv pe suport UPC, Comisia observă că, în funcție de ponderea³¹ traficului transmis de către reclamanta-pârâtă în totalul traficului schimbat între părți, aceasta ar putea conduce la suportarea de către RCS & RDS a costurilor recurente corespunzătoare serviciilor auxiliare interconectării furnizate de către UPC (legătură de interconectare, port) și înclinarea balanței de plăți pentru aceste servicii în favoarea UPC. În acest sens, având în vedere că ponderea traficului transmis dinspre RCS & RDS către UPC este de aproximativ 20% din traficul total, rezultă că modificarea soluției de interconectare conform propunerii pârâtei-reclamante ar avea ca efect suportarea de către RCS & RDS a aproximativ 20% din costurile recurente corespunzătoare serviciilor auxiliare interconectării furnizate exclusiv pe suport UPC, fără a mai încasa la rândul său nimic pentru aceste servicii, deoarece nu le-ar mai presta.

Prin urmare, în considerarea acestor aspecte, dar și a faptului că implementarea soluției de interconectare propuse de către UPC face ca arhitectura de interconectare să devină ineficientă pentru reclamanta-pârâtă, se desprinde concluzia că, la data formulării, propunerea privind interconectarea în spațiul RCS & RDS prin instalarea de către UPC a unei legături de interconectare STM1 configurate bidirecțional nu îndeplinește criteriul de rezonabilitate din punct de vedere economic.

Față de precizările aduse de către UPC atât în cursul discuțiilor dintre părți prin adresa nr. 11207/17.02.2015, cât și în cadrul ședinței de litigiu din data de 21 octombrie 2015, potrivit cărora aceasta nu intenționa să perceapă RCS & RDS tarifele recurente pentru serviciile auxiliare interconectării furnizate în cazul modificării soluției de interconectare conform propunerii, Comisia apreciază că, în măsura în care intenția UPC a fost de a nu percepe RCS & RDS tarifele recurente pentru serviciile asociate interconectării furnizate în cazul modificării soluției de interconectare, pârâta-reclamantă ar fi trebuit să facă această precizare în cererea inițială de modificare a arhitecturii de interconectare, deoarece această informație ar fi putut facilita procesul de negociere a unei noi soluții de interconectare și ar fi demonstrat că UPC nu intenționează migrarea la o arhitectură de interconectare ineficientă din punct de vedere economic pentru RCS & RDS.

Referitor la fezabilitatea tehnică a propunerii formulate de către UPC prin adresa nr.993/12.02.2014, Comisia observă că, potrivit acestei propuneri, segmentul de fibră optică dintre PoA UPC Unirii și PoI Izvor, aflat în proprietatea UPC și segmentul de fibră optică dintre PoI Izvor și PoA RCS&RDS Staicovici, aflat în proprietatea RCS&RDS, vor fi înlocuite de o legătură de interconectare pe suport de fibră optică aflată în proprietatea UPC, care ar urma să parcurgă întregul traseu PoA UPC Unirii - PoA RCS&RDS Staicovici.

Interconectarea celor două puncte de acces, în cazul în care un echipament de transmisiuni al UPC va fi colocat în PoA RCS&RDS Staicovici, se poate realiza fie în camereta NetCity M05-0135 aflată în vecinătatea PoA RCS&RDS Staicovici (în continuare, camereta NetCity Staicovici), fie în PoA RCS&RDS Staicovici.

Operațiunile tehnice, așa cum menționează UPC prin adresa înregistrată la ANCOM cu nr. SC-29375/30.10.2015, sunt minimale și „se rezuma la scoaterea conectorilor din echipamente și introducerea noilor conectori.” Comisia reține și faptul că, prin adresa UPC nr.2681/10.04.2014, pârâta-reclamantă a reiterat faptul că modificarea arhitecturii de interconectare în conformitate cu această primă propunere se referă doar la partea de transport și nu afectează echipamentele de comutație, dar și că legătura dintre PoA UPC Unirii - PoA RCS&RDS Staicovici va fi realizată cu asigurarea redundanței. Așadar, avantajele tehnice legate de comutație, invocate de RCS & RDS prin adresa 10716/08.04.2014, rămân neschimbate.

---

³¹ Conform adresei UPC nr. 2743/14.04.2014, înregistrată la ANCOM cu nr. SC-8274/14.04.2014, ponderea traficului între părți era de aproximativ 80% trafic dinspre UPC către RCS & RDS, respectiv aproximativ 20% trafic dinspre RCS & RDS către UPC, pondere confirmată de părți și în cadrul ședințelor de litigiu; conform datelor de trafic furnizate de RCS & RDS prin adresa cu nr. 13120/13.11.2015, înregistrată la ANCOM cu nr. SC-30713/16.11.2015, pentru perioada ianuarie – septembrie 2015, ponderea traficului a variat între 74% și 80% în ceea ce privește traficul dinspre UPC către RCS & RDS, respectiv între 20% și 26% în ceea ce privește traficul dinspre RCS & RDS către UPC

Prin urmare, Comisia reține că, din analiza tehnică a soluției de interconectare propuse, nu rezultă indicii de nefezabilitate tehnică.

În ceea ce privește refuzul *RCS & RDS* față de propunerea *UPC*, motivat prin faptul că noua arhitectură de interconectare propusă de către *UPC* ar fi ineficientă din punct de vedere economic din cauza costurilor de natură non-recurentă³² pe care ar fi nevoită reclamanta-pârâtă să le suporte în această situație, Comisia nu poate accepta o asemenea motivare ca reprezentând un argument temeinic și pertinent pentru a justifica nerezonabilitatea solicitării *UPC* și, implicit, a refuzului pe motiv de nerezonabilitate. Luând în considerare că dezinstalarea legăturii de interconectare și a porturilor s-ar face într-o singură etapă, costurile prilejuite de aceste activități ar beneficia de economii de scară, nivelul acestor costuri nefiind în măsură să justifice refuzul de a trece la o arhitectură de interconectare eficientă pentru ambele părți. O eventuală acceptare a motivelor invocate de către *RCS & RDS* ar avea ca efect imposibilitatea modificării oricărei soluții de interconectare existente la un moment dat între părți, chiar și în situația în care devine ineficientă pentru una dintre acestea, având în vedere că orice solicitare de modificare a unei arhitecturi poate presupune costuri de migrare pentru partea căreia i se solicită.

În ceea ce privește costurile de natură recurentă, Comisia este de acord cu opinia *RCS & RDS*, potrivit căreia această propunere nu este rezonabilă, având în vedere că solicitarea *UPC*, astfel cum a fost formulată prin adresa nr. 993/12.02.2014, ar presupune migrarea de la arhitectura de interconectare existentă, care ar deveni ineficientă pentru aceasta în contextul tarifării de către *RCS & RDS* a serviciilor asociate furnizate, la o arhitectură de interconectare ineficientă pentru reclamanta-pârâtă prin prisma costurilor lunare corespunzătoare serviciilor auxiliare de interconectare pe care le generează în sarcina acesteia din urmă. Astfel, în cazul în care punctul de interconectare ar fi mutat în spațiul *RCS & RDS*, iar legătura de interconectare STM1 ar fi furnizată pe suport *UPC*, reclamanta-pârâtă ar plăti acesteia din urmă tariful pentru chirie lunară legătură de interconectare STM1, interconectare la distanță, respectiv pentru chirie lunară port STM1, ponderate cu nivelul traficului dinspre *RCS & RDS* spre *UPC*, în totalul traficului schimbat între părți³³ și ar încasa de la pârâta-reclamantă contravaloarea chiriei lunare port STM1 și a chiriei lunare legătură de interconectare STM1, interconectare în clădirea Operatorului (colocare), ponderate cu nivelul traficului dinspre *UPC* spre *RCS & RDS*, în totalul traficului schimbat între părți³⁴. În plus, *RCS & RDS* ar percepe tarife pentru serviciile de colocare oferite, în măsura în care echipamentul de transmisiuni *UPC* va fi colocat în PoA *RCS & RDS*³⁵.

Referitor la susținerile *RCS & RDS* din cadrul ședinței de litigiu din data de 21 octombrie 2015³⁶, potrivit cărora actuala arhitectură de interconectare este eficientă³⁷, Comisia consideră necesare unele precizări în acest sens. Astfel, Comisia subliniază faptul că aprecierea de către ambele părți a unei soluții de interconectare ca fiind eficientă la o anumită dată nu presupune în mod automat că acea arhitectură va fi eficientă pe toată durata derulării relației de interconectare între părți, în condițiile în care anumiți factori - cum ar fi: nivelul total al traficului, ponderea traficului transmis de fiecare parte în totalul traficului schimbat între părți, nivelul tarifelor pentru serviciile asociate, precum și modul de aplicare a acestora ș.a. - se modifică. Așadar, în prezenta speță, deși la momentul interconectării inițiale, în 2005, părțile au decis să nu își factureze reciproc serviciile asociate furnizate și, în consecință, nu au fost ridicate probleme legate de eficiența arhitecturii de interconectare, ulterior, ca urmare a stabilirii de către ANCOM, în anul 2014, a tarifelor unor servicii de comunicații electronice la nivel de gros pe baza unor modele de calculație a costurilor și a exprimării de către *RCS & RDS* a intenției de

³² În ceea ce privește costurile serviciilor auxiliare interconectării, Comisia precizează că acestea sunt atât de natură recurentă - spre exemplu cele legate de amortizarea echipamentelor folosite, concretizate în tarifele de închiriere pentru porturile de acces și legăturile de interconectare -, cât și de natură non-recurentă, cum ar fi manopera utilizată în instalarea și punerea la dispoziție a acestora, care se materializează în tarifele de conectare a legăturilor de interconectare și tarifele de instalare a porturilor de acces.

³³ 1276.2 EUR

³⁴ 267.2 EUR

³⁵ Conform tarifelor pentru serviciile de colocare din oferta de referință a *RCS & RDS*, disponibile la adresa: http://www.rcs-rds.ro/resources/doc/interconectare/Serviciul_de_Colocare_in_PoA_RCS_RDS.pdf

³⁶ Dezbaterile din cadrul acestei ședințe au fost consemnate în Procesul-verbal cu nr. SC-DJ-29404/30.10.2015

³⁷ Aspect care rezultă, în opinia reclamantei-pârâte, și din faptul că una dintre propunerile *UPC* vizează menținerea status-quo-ului

a factura serviciile asociate corespunzătoare interconectării directe la punct intermediar prin aplicarea tarifelor reglementate, este evident că, în contextul traficului debalansat existent între părți, cu cea mai mare pondere a traficului revenind UPC, pentru pârâta-reclamantă arhitectura de interconectare existentă nu ar mai fi eficientă. În acest sens, Comisia învederează că o eventuală aplicare a tarifelor

reglementate de Autoritate pe baza unor modele de calculație a costurilor³⁸ la actuala arhitectură de interconectare, cu luarea în considerare a ponderii traficului transmis de fiecare parte în totalul traficului schimbat între părți ar fi dus la situația în care UPC ar fi plătit RCS & RDS aproximativ 80% din tariful pentru legătura de interconectare, respectiv tariful de port, iar aceasta din urmă ar fi trebuit să plătească pârâtei-reclamante pentru aproximativ 20% din valoarea acestor servicii.

De altfel, conform *Acordului*, stabilirea unei arhitecturi de interconectare eficiente se realizează în funcție de previziunile de trafic, în acest sens părțile trebuie să coopereze cu bună-credință, iar migrarea la o altă arhitectură de interconectare avantajoasă din punct de vedere tehnic și comercial pentru ambele părți se poate face prin acordul acestora. Astfel, potrivit art. 3.4 și art. 3.7 - „*Arhitectura de Interconectare*” din Acord, „3.4. *Interconectarea va fi realizată și dimensionată corespunzător nivelului de trafic. Stabilirea formei de Interconectare și dimensionarea legăturilor de Interconectare se vor face în baza unor previziuni de trafic furnizate în mod regulat de către Părți. [...]*

Părțile vor coopera cu bună credință pentru a stabili soluția de Interconectare cea mai avantajoasă pentru ambele Părți din punct de vedere tehnic și comercial.

[...]

3.7. *Modificările agreeate a se efectua asupra punctelor de Interconectare existente, ca și viitoarele puncte de Interconectare între cele două rețele se vor stabili de comun acord și vor face obiectul unor acte adiționale la prezentul Acord.”*

Prin urmare, Comisia consideră nejustificată argumentația RCS & RDS în considerarea căreia aceasta apreciază că arhitectura de interconectare agreeată de părți la o anumită dată ar trebui să rămână nemodificată.

În ceea ce privește adresa RCS & RDS nr. 7267/07.03.2014, prin intermediul căreia aceasta a solicitat „*completarea Acordului de interconectare nr. S 457/11.02.2005 [...] cu serviciul de interconectare în spațiul UPC din Piața Unirii nr. 1, sector 3, București.*”, Comisia reține faptul că, așa cum rezultă din documentele depuse la dosarul cauzei, în perioada 7 martie 2014 – 30 ianuarie 2015, părțile au purtat o serie de discuții cu privire la acest aspect. Astfel, fără să aducă argumente în susținerea solicitării sale, RCS & RDS a cerut UPC oferta comercială completă în vederea achiziționării serviciului de acces și colocare în PoA UPC Unirii, precum și lista completă cu adresele comutatoarelor unde se poate realiza interconectarea cu rețeaua publică de telefonie operată de UPC. Comisia, analizând atât solicitarea RCS & RDS și răspunsul transmis³⁹ de UPC prin intermediul căruia pârâta-reclamantă a învederat faptul că „*interconectarea în spațiul UPC presupune modificarea arhitecturii curente de interconectare, arhitectură care se poate modifica doar prin identificarea și agreearea de către ambele Părți a unei noi arhitecturi eficiente dpdv tehnic și comercial*”, fapt ce presupune că aceste aspecte nu pot face obiectul unor discuții distincte și independente una de cealaltă, cât și pozițiile ulterioare ale părților cu privire la aceste aspecte, așa cum rezultă din corespondența purtată de către acestea, consideră că nu este justificat ca aceste solicitări să fie dezbătute prin două negocieri distincte așa cum solicită RCS & RDS, ci prin colaborarea părților în vederea identificării și agreeării acelei arhitecturi de interconectare eficiente din punct de vedere economic și fezabile din punct de vedere tehnic pentru ambele părți.

Prin urmare, Comisia, având în vedere că solicitarea UPC, astfel cum a fost formulată prin adresa nr. 993/12.02.2014, ar presupune migrarea de la arhitectura de interconectare existentă, care ar deveni ineficientă pentru aceasta în contextul tarifării de către RCS & RDS a serviciilor asociate furnizate, la o arhitectură de interconectare ineficientă pentru reclamanta-pârâtă prin prisma costurilor pe care le generează în sarcina acesteia din urmă, consideră că, în aprecierea caracterului nerezonabil al acestei prime propuneri, reclamanta-pârâtă era îndreptățită să o refuze.

³⁸ în vigoare de la data de 1 aprilie 2014

³⁹ adresa nr.2237/25.03.2014

Cu toate acestea, Comisia reține în culpa reclamantei-pârâte depășirea termenului în care trebuia transmis refuzul său temeinic justificat.

ii) Păstrarea status-quo-ului, respectiv iii) configurarea unidirecțională a legăturilor de interconectare

În vederea identificării unei soluții de interconectare care să fie eficientă pentru ambele părți, în contextul în care RCS & RDS a refuzat prima propunere înaintată de către UPC apreciind-o ca fiind nerezonabilă și nefezabilă, la data de 10 aprilie 2014, prin adresa nr. 2681⁴⁰, pârâta-reclamantă a transmis o nouă propunere constând în păstrarea status-quo-ului, respectiv păstrarea arhitecturii de interconectare existente, fără facturarea de către părți a serviciilor asociate interconectării. Totodată, UPC, învederând faptul că această nouă propunere reprezintă o dovadă în plus că pârâta-reclamantă nu „vizează obținerea unor venituri suplimentare din furnizarea serviciului de linie închiriate pe suport de transmisiuni UPC”, a invitat RCS & RDS să înceapă discuțiile cu privire la aspectele de natură tehnică, astfel încât, în măsura în care aceasta nu dorește menținerea actualului status-quo, să procedeze la implementarea modificărilor necesare pentru migrarea către soluția de interconectare propusă prin adresa UPC nr. 993/12.02.2014 (prima propunere).

Având în vedere că negocierile pe marginea propunerii privind menținerea status-quo-ului s-au desfășurat în paralel cu negocierile purtate pe marginea celei de-a treia propuneri a UPC, formulată de către aceasta din urmă prin adresa nr. 4890/17.06.2014, astfel cum vom preciza mai jos, Comisia urmează să analizeze aceste două noi propuneri împreună.

În acest sens, Comisia reține că, la data de 17 iunie 2014, UPC, având în vedere că, pentru o perioadă mai mare de două luni, RCS & RDS nu a răspuns la adresele nr. 2681/10.04.2014 și 2874/17.04.2014, din dorința de a „identifica o soluție amiabilă benefică pentru ambele Părți”, a înaintat RCS & RDS o a treia propunere⁴¹ de modificare a arhitecturii de interconectare, constând în „modificarea rețelei în rețea unidirecțională, fiecare Parte asigurându-și propriul traseu de fibră în vederea interconectării cu rețeaua celeilalte Părți.” De asemenea, pârâta-reclamantă a reiterat și cea de-a doua propunere menționată în adresa 2681/10.04.2014, respectiv „păstrarea status-quo-ului agreat la momentul interconectării inițiale pentru serviciile asociate interconectării, conform principiului condiții echivalente în circumstanțe echivalente”, precum și o nouă invitație de a se întâlni în vederea identificării unei modalități de soluționare a divergențelor dintre părți.

Față de aceste două noi propuneri ale UPC⁴², Comisia apreciază că reclamantei-pârâte îi incumbă obligațiile indicate la pct. IV. subpct. 3.B. a), respectiv obligația de negociere în condițiile prevăzute de dispozițiile legale, astfel cum au fost prezentate la pct. IV subpct.1., sau, după caz, în măsura în care consideră că propunerile transmise de pârâta-reclamantă sunt nerezonabile și nefezabile tehnic, obligația de a justifica temeinic refuzul și de a-l comunica UPC în termen de maxim 15 zile lucrătoare, în conformitate cu prevederile Deciziei președintelui ANCOM nr. 89/2012, respectiv Deciziei președintelui ANCOM nr. 106/2012.

În data de 25 iulie 2014, prin adresa nr. 22890, RCS & RDS a răspuns UPC cu privire atât la propunerea constând în păstrarea status-quo-ului conform principiului „condiții echivalente în circumstanțe echivalente” (a doua propunere), cât și la cea privind instalarea unor legături de interconectare configurate unidirecțional (cea de-a treia propunere). Față de acest aspect, Comisia observă că RCS & RDS a răspuns la adresele UPC cu nr. 2681/10.04.2014, respectiv nr. 4890/17.06.2014, după o perioadă mai mare de 100 de zile, respectiv 38 de zile, depășind termenul legal de 15 zile lucrătoare în care ar fi trebuit să comunice pârâtei-reclamante fie soluția tehnică pentru implementarea interconectării, fie un refuz temeinic justificat, conform prevederilor Deciziei președintelui ANCOM nr. 106/2012, respectiv Deciziei președintelui ANCOM nr. 89/2012.

⁴⁰ prin care răspunde adresei RCS & RDS nr. 10716/08.04.2014

⁴¹ prin adresa nr. 4890/17.06.2014

⁴² transmise în data de 10.04.2014, respectiv în data de 17.06.2014

În ceea ce privește propunerea UPC constând în păstrarea arhitecturii de interconectare existente, fără facturarea de către părți a serviciilor asociate interconectării (cea de-a doua propunere), în considerarea faptului că RCS & RDS a menționat că, în opinia sa, „concluziile transmise [...] conform adresei UPC nr. 2681/10.04.2014 sunt contrare argumentelor aduse de către RCS & RDS”, Comisia apreciază că acest răspuns reprezintă un refuz, care trebuie să respecte prevederile art. 7 alin. (5) teza a doua din Decizia președintelui ANCOM nr. 89/2012, respectiv art. 6 alin. (4) teza a doua din Decizia președintelui ANCOM nr. 106/2012.

Referitor la rezonabilitatea propunerii UPC, Comisia subliniază că, prin prisma implicațiilor pe care această propunere le poate avea asupra relațiilor de interconectare dintre RCS & RDS și alți parteneri în contextul obligației de nediscriminare care incumbă în sarcina reclamantei-pârâte în conformitate cu dispozițiile art. 4 alin. (1) și (4) din Decizia președintelui ANCOM nr. 89/2012, respectiv ale art. 4 alin. (1) și (4) din Decizia președintelui ANCOM nr. 106/2012, în măsura în care propunerea ar fi acceptată, ar obliga RCS & RDS ca, în virtutea principiului „condiții echivalente, în circumstanțe echivalente”, să ofere și altor operatori cu care are acorduri de interconectare opțiunea de a nu achita tarifele aferente furnizării serviciilor asociate interconectării. În considerarea acestor implicații, Comisia apreciază că cererea UPC de păstrare a status-quo-ului este nerezonabilă.

În ceea ce privește fezabilitatea tehnică a propunerii, Comisia, în considerarea faptului că această propunere vizează menținerea actualei arhitecturi de interconectare, funcțională în prezent între cele două rețele, apreciază că nu se poate susține că aceasta nu este fezabilă tehnic.

Analizând răspunsul⁴³ RCS & RDS față de această propunere, Comisia subliniază că simpla menționare de către reclamanta-pârâtă a faptului că UPC a transmis concluzii contrare argumentelor formulate anterior de către RCS & RDS nu reprezintă o justificare temeinică a nerezonabilității acestei cereri. În plus, Comisia reține că RCS & RDS a răspuns la această solicitare depășind termenul legal de 15 zile lucrătoare în care ar fi trebuit să comunice UPC un refuz temeinic justificat, conform prevederilor legale indicate anterior.

În ceea ce privește propunerea UPC de modificare a arhitecturii de interconectare „în rețea unidirecțională, fiecare Parte asigurându-și propriul traseu de fibră în vederea interconectării cu rețeaua celeilalte Părți” (cea de-a treia propunere), RCS & RDS a apreciat că aceasta reprezintă „o nouă solicitare venită din partea UPC și care nu reprezintă o continuare a negocierilor purtate ca urmare a adresei UPC nr. 993/12.02.2014” și a considerat-o ca fiind „nerezonabilă și ineficientă din punct de vedere economic” pentru motivele arătate mai jos:

1. „RCS & RDS a suportat deja investiția inițială pentru instalarea celor 39 circuite E1 de interconectare bidirecțional configurate, pe baza riscurilor implicate în angajarea unei asemenea investiții;
2. vor rezulta costuri adiționale din implementarea celor 2 soluții de interconectare, costuri care deja au fost suportate inițial de societatea noastră;
3. soluția actuală a fost acceptată chiar de către reprezentanții UPC și corespunde necesităților celor două părți pentru asigurarea traficului dintre rețele;
4. UPC nu a fost niciodată interesată până în luna Februarie 2014 de eficientizarea arhitecturii de interconectare în beneficiul utilizatorilor finali”.

De asemenea, pentru a facilita accesul RCS & RDS în PoA UPC, conform susținerilor acesteia din urmă formulate atât din cadrul ședinței de litigiu din data de 21 octombrie 2015, cât și prin adresa înregistrată la ANCOM cu nr. SC-30570/13.11.2015, prin care pârâta-reclamantă a răspuns la adresa RCS & RDS nr. 33188/06.11.2015, segmentul legăturii de interconectare dintre camereta Nectcity din vecinătatea clădirii Unirea Shopping Center (Piața Unirii nr.1, București) – în continuare, camereta NetCity Unirii, în care RCS & RDS este prezent, și camera de colocare aparținând UPC (situată în interiorul aceleiași clădiri), va fi furnizat de către aceasta din urmă.

Comisia învederează că, referitor la caracterul bidirecțional sau unidirecțional al legăturilor de interconectare, ANCOM a enunțat în Referatele de aprobare la măsurile ANCOM de identificare, analiză și reglementare a piețelor relevante corespunzătoare serviciilor de terminare a apelurilor la puncte fixe, respectiv mobile, în rețelele publice de telefonie, că „este necesară acceptarea, ca principiu general, a caracterului bidirecțional al legăturilor de interconectare, ca modalitate eficientă, din punct

⁴³ prin adresa nr. 22890/25.07.2014

de vedere tehnic și economic, de utilizare a acestora. Astfel, în cazul unei arhitecturi de interconectare bazate pe un număr limitat de puncte de acces utilizate și de legături de interconectare instalate, poate fi mai eficientă instalarea unor legături bidirecționale. Pe măsură ce arhitectura de interconectare devine mai complexă prin creșterea numărului de puncte de acces implicate, precum și de legături de interconectare între acestea, operatorii pot agreea configurarea unidirecțională a legăturilor de interconectare în vederea eficientizării gradului de utilizare a acestora și implicit a costurilor determinate de instalarea și furnizarea respectivelor legături de interconectare.

Astfel, având în vedere argumentele precizate mai sus, Autoritatea nu consideră eficientă impunerea cu titlu obligatoriu a folosirii unui anumit tip de legătură de interconectare.”

Prin urmare, Comisia subliniază faptul că, deși discuțiile dintre părți trebuie să pornească de la caracterul bidirecțional al legăturii de interconectare, în prezenta cauză, având în vedere condițiile concrete ale cazului, și anume actuala soluție de interconectare la punct intermediar, nivelul traficului debalansat între părți, ineficiența din punct de vedere economic pentru UPC datorată intenției RCS & RDS de a tarifa serviciile asociate interconectării pe care le furnizează, nu poate fi negat dreptul UPC de a-și configura unidirecțional legătura de interconectare pe suport propriu, pentru a-și reduce costurile cu serviciile auxiliare interconectării. De asemenea, Comisia învederează că, prin raportare la obligațiile care incumbă părților, reglementate de prevederile art. 6 alin. (8) din Decizia președintelui ANCOM nr. 106/2012, respectiv art. 7 alin. (8) din Decizia președintelui ANCOM nr. 89/2012, precum și de cele ale art. 7 alin. (8) din Decizia președintelui ANCOM nr. 97/2012⁴⁴, niciuna dintre părți nu poate condiționa furnizarea serviciilor de terminare a apelurilor în propria rețea de achiziționarea de către cealaltă parte a serviciilor auxiliare interconectării. Așadar, în condițiile în care, în urma negocierii, părțile nu ajung să identifice o soluție de interconectare cu legături configurate bidirecțional și care să fie eficientă pentru ambii operatori, instalarea pe suport propriu a legăturilor de interconectare, configurate unidirecțional, reprezintă soluția prin care părțile își pot respecta obligațiile.

Comisia constată că, potrivit propunerii UPC de configurare unidirecțională a legăturilor de interconectare (cea de-a treia propunere), părțile vor achita lunar tariful de port și, în funcție de soluția de interconectare agreată în urma negocierilor, fie tariful corespunzător legăturii de interconectare pentru interconectare în spațiul celeilalte părți, în camera de tragere, fie tariful lunar corespunzător legăturii de interconectare pentru interconectare în clădirea celeilalte părți (colocare). În plus, în situația în care soluția agreată de cei doi operatori presupune colocarea echipamentului fiecărei părți în spațiul celeilalte părți, acestea vor achita și tarifele pentru serviciile de colocare furnizate, menționate în ofertele publicate pe paginile proprii de internet.

Prin urmare, considerăm că propunerea transmisă de UPC în data de 17 iunie 2014, și anume configurarea unidirecțională a legăturilor de interconectare, este rezonabilă din punct de vedere economic, fiecare parte urmând să își suporte propriile costuri prilejuite de transportul traficului originat în rețeaua proprie și terminat în rețeaua celeilalte părți, cu excepția costurilor mai sus menționate.

Din punctul de vedere al fezabilității tehnice, Comisia observă că această soluție presupune faptul că legătura de interconectare pentru transmiterea traficului de voce este configurată unidirecțional, iar capacitatea de interconectare rămâne neschimbată, urmând a se împărți între cei doi operatori proporțional cu procentul de trafic aferent fiecăruia. Practic, se realizează două legături de interconectare, una – proprietate UPC, pentru traficul transmis din rețeaua UPC și terminat în rețeaua RCS&RDS și ce-a de a doua – proprietate RCS&RDS, pentru traficul transmis din rețeaua RCS&RDS și terminat în rețeaua UPC. Această soluție presupune realizarea unor legături între cele două rețele atât în camereta NetCity Staicovici, cât și în camereta NetCity Unirii, caracterul unidirecțional sau bidirecțional al legăturii de interconectare fiind stabilit prin convenția părților de rutare a traficului pe legătura respectivă.

---

⁴⁴ Decizia președintelui ANCOM nr. 97/2012 privind desemnarea UPC România S.R.L. ca furnizor cu putere semnificativă pe piața serviciilor de terminare a apelurilor la puncte fixe în propria rețea publică de telefonie

Având în vedere aspectele de natură tehnică menționate anterior, Comisia menționează că nu au rezultat indicii de ne fezabilitate tehnică cu privire la această soluție de modificare a arhitecturii de interconectare.

Analizând această propunere a UPC, Comisia, având în vedere că răspunsul reclamantei-pârâte față de această propunere echivalează cu un refuz, urmează să analizeze în ce măsură acesta respectă prevederile Deciziei președintelui ANCOM nr. 106/2012, respectiv ale Deciziei președintelui ANCOM nr. 89/2012.

În ceea ce privește primul argument al *RCS & RDS* (punctul 1) formulat în motivarea refuzului de a da curs acestei cereri, considerăm că acesta nu reprezintă o justificare a nerezonabilității și ineficienței din punct de vedere economic a solicitării *UPC*, deoarece instalarea circuitelor E1 a fost făcută inclusiv în beneficiul *RCS & RDS*, astfel încât aceasta să poată transmite, prin intermediul acestor circuite de interconectare, traficul de voce originat la în rețeaua sa pentru a fi terminat în rețeaua *UPC*. De altfel, având în vedere că, de la momentul instalării legăturilor de interconectare corespunzător arhitecturii existente și până la momentul solicitării de modificare formulate de către *UPC* a trecut o perioadă de 9 ani, Comisia apreciază ca nerezonabilă aducerea ca argument în susținerea refuzului de modificare a arhitecturii de interconectare a investiției inițiale pentru instalarea circuitelor E1 a *RCS & RDS*, deoarece această investiție a fost în mare parte amortizată.

Referitor la argumentul invocat de către reclamanta-pârâtă și prezentat la punctul 2 de mai sus, Comisia subliniază că, potrivit Referatului de aprobare a măsurilor Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații privind stabilirea tarifelor unor servicii de comunicații electronice la nivel de gros, pe baza unor modele de calculație a costurilor, pentru legăturile de interconectare configurate bidirecțional, niciuna dintre părți nu va datora celeilalte părți tarife pentru serviciile non-recurente precizate la punctele 1-6, 9, 11-13 din Tabelul nr. 15⁴⁵. Așadar, *RCS&RDS* va trebui să suporte propriile costuri de dezinstalare a legăturilor de interconectare, respectiv a porturilor în comutator. Similar precizării făcute la la pct. IV, subpct. 3.B, propunerea i), Comisia nu poate accepta motivarea *RCS&RDS* privind nivelul costurilor de implementare a acestei soluții de interconectare ca reprezentând un argument temeinic și pertinent pentru a justifica nerezonabilitatea solicitării *UPC* și, implicit, a refuzului pe motiv de nerezonabilitate. O eventuală acceptare a motivelor invocate de către *RCS & RDS* ar avea ca efect imposibilitatea modificării oricărei soluții de interconectare existente la un moment dat între părți, chiar și în situația în care devine ineficientă pentru una dintre acestea, având în vedere că orice solicitare de modificare a unei arhitecturi poate presupune costuri de migrare pentru partea căreia i se solicită.

Totodată, referitor la costurile recurente, Comisia subliniază că mare parte dintre acestea nu se mai aplică în cazul legăturilor de interconectare configurate unidirecțional, fiecare parte suportând propriile costuri pentru transmiterea traficului în rețeaua celeilalte părți.

Prin urmare, în lumina argumentelor expuse, Comisia consideră că nivelul costurilor adiționale nu justifică considerarea propunerii *UPC* ca fiind nerezonabilă și ineficientă din punct de vedere economic.

Referitor la argumentația *RCS & RDS* expusă la punctele 3 și 4 de mai sus, se observă că aceasta nu ține cont de faptul că actuala arhitectură de interconectare, deși a corespuns necesităților celor două părți pentru asigurarea traficului dintre rețele pentru o perioadă de aproximativ 9 ani, a devenit ineficientă din punct de vedere economic pentru *UPC* în anul 2014, când, prin adresa nr. 7814/13.03.2014, *RCS & RDS* și-a manifestat intenția de a schimba status-quo-ul prin tarifarea serviciilor asociate interconectării pe care le furnizează. Prin urmare, Comisia, așa cum a arătat mai sus, reiterează faptul că eficiența actualiei soluții de interconectare, de la data stabilirii de către părți și până în anul 2014, nu reprezintă un argument care să susțină caracterul eficient al acesteia *sine die*, în condițiile în care chiar reclamanta-pârâtă a dorit schimbarea condițiilor economice în care se realiza interconectarea dintre părți și, implicit, să determine respingerea solicitării ce are ca obiect modificarea acesteia. De asemenea, subliniem faptul că o arhitectură de interconectare ineficientă din punct de vedere economic pentru un anumit operator ar putea avea ca impact o eventuală creștere a tarifelor de retail pentru a acoperi costurile ineficiente înregistrate de către acesta la nivel

---

⁴⁵ Disponibil la adresa: http://www.ancom.org.ro/uploads/forms_files/referat_aprobare_LRIC1393488193.pdf – pagina nr. 73

de gros, prin urmare se poate considera că eficientizarea arhitecturii de interconectare, din punct de vedere economic, este și în beneficiul utilizatorilor finali în mod indirect.

Totodată, considerăm că afirmația *RCS & RDS* potrivit căreia propunerea *UPC* „urmărește exclusiv maximizarea profitului propriu neavând o justificare din punct de vedere tehnic și economic” este eronată, deoarece, în opinia Comisiei, propunerea *UPC*, care vizează migrarea la o arhitectură de interconectare în care legăturile sunt configurate unidirecțional, presupune instalarea de către fiecare parte a acestor legături și suportarea de către fiecare operator a costurilor cu propriile legături de interconectare prin care se transportă traficul originat în rețeaua sa spre a fi terminat în rețeaua celeilalte părți. În acest caz, veniturile obținute din serviciile auxiliare asociate interconectării, respectiv costurile aferente acestor servicii sunt: chirile lunare de port și, în funcție de soluția de interconectare aleasă, chirile pentru segmentul de legătură de interconectare între camera de tragere (în acest caz, camereta NetCity Staicovici, respectiv camereta NetCity Unirii) și spațiul (PoA) operatorului și, în măsura în care sunt colocare echipamente în spațiul celeilalte părți, cele corespunzătoare serviciilor de colocare oferite. În acest scenariu, serviciile auxiliare de interconectare furnizate de cele două părți ar fi în mare măsură aceleași, iar, având în vedere că tarifele pentru serviciile auxiliare de interconectare sunt similare, rezultă că cei doi operatori ar avea costuri lunare comparabile. Prin urmare, prin această solicitare *UPC* nu urmărește maximizarea profitului propriu, ci migrarea de la o arhitectură de interconectare care va deveni ineficientă din cauza nivelului ridicat al costurilor corespunzătoare serviciilor asociate interconectării, la o arhitectură de interconectare în care balanța de plăți pentru servicii auxiliare este echilibrată, ceea ce este eficient din punct de vedere economic.

Astfel, Comisia subliniază faptul că, în măsura în care, în urma negocierilor, părțile agreează această soluție de interconectare, iar *UPC* intenționează să instaleze o legătură de interconectare STM1, configurată unidirecțional⁴⁶, între PoA *UPC* Unirii și camereta NetCity Staicovici, pârâta-reclamantă ar trebui să plătească *RCS & RDS* chiria lunară port STM1 (333 euro) și chiria lunară legătură de interconectare STM1, interconectare în spațiul Operatorului, în camera de tragere (209 euro)⁴⁷, rezultând un total de 542 euro/lunar. În ceea ce privește situația în care *RCS & RDS* ar decide să instaleze o legătură de interconectare STM1, configurată unidirecțional, între PoA *RCS & RDS* Staicovici și camereta NetCity Unirii, aceasta va plăti *UPC* suma de 542 euro/lunar, similar calculului realizat în cazul pârâtei-reclamante.

În ceea ce privește afirmația reclamantei-pârâte exprimată prin intermediul cererii de reanalizare a soluției preliminare, conform căreia, în condițiile în care capacitatea necesară pentru transportul traficului de voce din rețeaua *RCS & RDS* în rețeaua *UPC* este de 10 E1⁴⁸, instalarea unui STM1 configurat unidirecțional, pe suport *RCS & RDS*, excedează necesarului de capacitate al acesteia, Comisia reține că *UPC*, prin observațiile formulate la cererea de reanalizare, a menționat că în opinia sa, nu există un inconvenient care să determine *UPC* să nu accepte ca *RCS & RDS* să configureze un număr de 10 legături de interconectare de 2 Mbps, configurate unidirecțional, în măsura în care apreciază că această soluție este potrivită pentru propriile nevoi.

În plus, *RCS & RDS* a menționat că „principiul eficienței economice trebuie să guverneze acordul de interconectare dintre *RCS & RDS* și *UPC*, astfel încât interesele utilizatorilor finali să fie ocrotite în mod corespunzător” și „interconectarea celor două rețele trebuie privită ca un întreg, indiferent de partea care furnizează capacitățile necesare sau generează cel mai mare volum de trafic, principiul eficienței economice urmând să guverneze relația de interconectare în ansamblu”.

Față de afirmațiile reclamantei-pârâte, Comisia precizează că eficiența economică este un deziderat al fiecărui operator și trebuie evaluată atât în ansamblu, cât și la nivelul fiecărei părți, o arhitectură de interconectare fiind considerată eficientă când are această calitate pentru ambii operatori. În ceea ce privește interesele utilizatorilor finali, apreciem că, prin identificarea și agreearea acelei arhitecturi de interconectare eficiente pentru ambele părți, se asigură inclusiv protecția

⁴⁶ Conform detaliilor propunerilor *UPC* de modificare a arhitecturii de interconectare, adresă înregistrată la ANCOM cu nr. SC-29267/29.10.2015

⁴⁷ Pentru segmentul de legătură de interconectare între camereta NetCity Staicovici și spațiul *RCS & RDS*, pe suport *RCS & RDS*

⁴⁸ Conform susținerilor din cuprinsul cererii de reanalizare transmise de *RCS & RDS*

acestora, în caz contrar, așa cum am arătat mai sus, ineficiența economică înregistrată la nivel de gros de către una dintre părți putând fi transferată la nivel de retail, în detrimentul utilizatorilor finali ai operatorului respectiv.

În continuare, Comisia reține că, așa cum rezultă din înscrisurile depuse la dosar, în perioada 5 august 2014 – 30 ianuarie 2015, părțile au purtat o serie de discuții, atât prin adrese oficiale, cât și prin intermediul poștei electronice, în cadrul cărora și-au reiterat pozițiile cu privire la propunerile de modificare a soluției de interconectare, dar și cu privire la furnizarea serviciului de acces și colocare. Astfel, prin adresa nr. 3710/30.01.2015, reclamanta-pârâtă a revenit asupra solicitării UPC referitoare la instalarea legăturilor de interconectare configurate unidirecțional menționând că această soluție de interconectare este împovărătoare pentru RCS & RDS, deoarece „*implică anumite costuri suplimentare pentru asigurarea traseelor de fibră optică între cameretele Nectcity și camera de colocare UPC*”, în schimb pentru pârâta-reclamantă „*ar presupune serviciul de transport oferit de Nectcity între PoA UPC și PoA RCS & RDS și serviciile de închiriere fibră optică + colocare oferite de către RCS & RDS.*” În plus, RCS & RDS a propus UPC păstrarea actualei arhitecturi de interconectare și facturarea corespunzătoare a serviciilor asociate interconectării, urmând ca viitoarele creșteri de capacitate care deserveșc exclusiv traficul terminat în rețeaua reclamantei-pârâte să fie instalate la nivel de circuite E1 și configurate unidirecțional, iar traficul care va fi transmis pe aceste legături să fie exclus de la calculul ponderat al tarifelor lunare de utilizare a legăturilor de interconectare bidirecțional și a porturilor aferente.

În ceea ce privește susținerea RCS & RDS referitoare la costurile corespunzătoare asigurării traseelor de fibră optică între camereta Nectcity Unirii și camera de colocare a UPC (situată în clădirea Unirea Shopping Center), Comisia consideră că nivelul acestor cheltuieli nu este în măsură să justifice refuzul RCS & RDS de a accepta cererea UPC de interconectare, deoarece segmentul de fibră optică dintre camera de tragere și PoA UPC urmează să fie asigurat de către pârâta-reclamantă, pe traseul existent, iar tariful pentru acest serviciu este reglementat, fiind stabilit de către Autoritate pe baza unui model de calculație a a costurilor. De altfel, în măsura în care, în urma negocierilor, părțile vor agree ca UPC să instaleze legătura proprie de interconectare, configurată unidirecțional, până în camera de tragere Nectcity Staicovici, aflată în proximitatea clădirii RCS & RDS, legătura de interconectare între camera de tragere și camera de colocare RCS & RDS (PoA Staicovici) ar fi asigurată de către aceasta din urmă și tarifată în mod corespunzător, similar serviciului „Chirie lunară legătură de interconectare STM1, interconectare în spațiul Operatorului, în camera de tragere”.

Comisia consideră că propunerea RCS & RDS, formulată prin adresa nr. 3710/30.01.2015, constând în păstrarea actualei arhitecturi de interconectare cu facturarea corespunzătoare a serviciilor auxiliare interconectării furnizate în prezent și instalarea de către UPC a legăturilor de interconectare configurate unidirecțional pentru viitoarele creșteri de capacitate corespunzătoare traficului originat în rețeaua pârâtei-reclamante pentru a fi terminat în rețeaua RCS & RDS, nu este rezonabilă. În susținerea acestei concluzii, Comisia arată că această propunere a reclamantei-pârâte presupune menținerea actualei arhitecturi de interconectare care ar deveni ineficientă pentru UPC în condițiile în care se vor aplica tarifele aferente serviciilor auxiliare interconectării existente, singura modificare constând în faptul că aceste costuri nu vor mai crește proporțional cu creșterea nivelului traficului, în măsura în care, în viitor, ponderea traficului dinspre UPC spre RCS & RDS în totalul traficului dintre părți ar crește.

Având în vedere că, în conformitate cu documentele puse la dispoziția Comisiei de către părți, RCS & RDS nu a acceptat propunerea de modificare a arhitecturii de interconectare prin configurarea unidirecțională a legăturilor de interconectare, așa cum am arătat mai sus, considerăm, în lumina tuturor argumentelor prezentate, că justificările RCS & RDS nu sunt în măsură să demonstreze nerezonabilitatea solicitării UPC privind configurarea unidirecțională a legăturilor de interconectare, conținută în adresa 4890/17.06.2014.

iv) Interconectare în spațiul RCS & RDS, prin instalarea de către UPC a unei legături de interconectare STM1 configurate bidirecțional, cu păstrarea status-quo-ului în ceea ce privește facturarea serviciilor asociate

În data de 17 februarie 2015, *UPC* a transmis *RCS & RDS* o nouă adresă⁴⁹ prin care aceasta și-a exprimat punctul de vedere referitor la propunerea *RCS & RDS* (menționată în adresa nr. 3710/30.01.2015) constând în păstrarea actualei arhitecturi de interconectare și facturarea corespunzătoare a serviciilor asociate interconectării, urmând ca viitoarele creșteri de capacitate care deserveșc exclusiv traficul terminat în rețeaua reclamantei-pârâte să fie instalate la nivel de circuite E1 și configurate unidirecțional, iar traficul care va fi transmis pe aceste legături să fie exclus de la calculul ponderat al tarifelor lunare de utilizare a legăturilor de interconectare bidirecționale și a porturilor aferente. În răspunsul său, pârâta-reclamantă a subliniat faptul că, în opinia sa, prin propunerea înaintată, *RCS & RDS* a dat dovada de lipsă de bună-credință față de solicitarea *UPC*, în contextul în care propunerea reclamantei-pârâte nu este în măsură să eficientizeze costurile, prin reducerea acestora, ci determină o creștere lunară a acestor costuri.

În cuprinsul aceleiași adrese, *UPC* a rezumat propunerile privind modificarea arhitecturii de interconectare transmise *RCS & RDS* începând cu data de 12 februarie 2014, dar a formulat și propuneri noi.

În acest sens, Comisia, analizând adresa transmisă de către pârâta-reclamantă, apreciază că propunerea acesteia de „*asigurare pe suport UPC a segmentului de fibră dintre PoP-ul RCS & RDS și PoA RCS & RDS din Str. Dr. Staicovici, cu păstrarea statu-quoului în ceea ce privește facturarea serviciilor asociate interconectării*” reprezintă o nouă cerere de interconectare, iar nu o reiterare a primei propuneri, transmise în data de 12 februarie 2014.

Având în vedere precizările aduse de *UPC* prin adresa menționată anterior, precum și faptul că aceasta are natura unei solicitări de modificare a soluției de interconectare, Comisia subliniază că și față de această solicitare reclamantei-pârâte îi incumbau obligațiile indicate la pct. IV) subpct. 3.B. a), respectiv obligația de negociere în condițiile prevăzute de dispozițiile legale, prezentate la pct. IV subpct.1. sau, în măsura în care ar fi considerat că propunerea transmisă de pârâta-reclamantă este nerezonabilă și nefezabilă tehnic, obligația de a justifica temeinic refuzul și de a-l comunica *UPC* în termen de maxim 15 zile lucrătoare, în conformitate cu prevederile Deciziei președintelui ANCOM nr. 89/2012, respectiv Deciziei președintelui ANCOM nr. 106/2012. Comisia, analizând documentele aflate la dosarul cauzei și constatând că, în perioada 17 februarie - 7 august 2015, *RCS & RDS* nu a răspuns nici propunerii care a format obiectul acestei adrese, dar nici solicitărilor transmise prin poșta electronică de către pârâta-reclamantă, apreciază că *RCS & RDS* nu a respectat obligațiile legale care îi incumbă cu privire la termenul maxim de negociere a unei cereri de modificare a acordului de interconectare. Însă, deși *RCS & RDS* nu a răspuns la această propunere transmisă de *UPC*, Comisia va analiza rezonabilitatea și fezabilitatea tehnică a acestei noi cereri de interconectare.

Potrivit acestei propuneri⁵⁰, pârâta-reclamantă ar urma să asigure legătura de interconectare configurată bidirecțional, la nivelul unui circuit STM1 până în PoA *RCS & RDS* din Str. Dr. Staicovici sau până în camera de tragere (camereta Nectcity Staicovici), fără a solicita *RCS & RDS* plata tarifului lunar corespunzător legăturii de interconectare STM1. Conform acestei propuneri de modificare a soluției de interconectare, care, potrivit susținerilor pârâtei-reclamante, a avut ca scop evitarea creșterii fără temei a costurilor de interconectare ale pârâtei-reclamante la 5000 euro/lună ca urmare a anunțării de către reclamanta-pârâtă a intenției de a factura serviciile auxiliare interconectării, părțile vor achita lunar tariful de port STM1 ponderat cu volumul traficului schimbat între părți, iar, în plus, *UPC* va plăti lunar *RCS & RDS*, în funcție de soluția de interconectare agreată în urma negocierilor, fie tariful corespunzător legăturii de interconectare STM1, interconectare în spațiul Operatorului, în camera de tragere, ponderat cu volumul traficului schimbat între părți, fie tariful lunar pentru legătura de interconectare STM1, interconectare în clădirea Operatorului (colocare), ponderat cu volumul traficului schimbat între părți. În situația în care, în urma negocierilor, soluția agreată de către părți presupune colocarea echipamentului pârâtei-reclamante în spațiul *RCS & RDS*, *UPC* va plăti

⁴⁹ Adresa *UPC* nr. 11207/17.02.2015

⁵⁰ detaliate în adresa *UPC* înregistrată la ANCOM cu nr. SC-29267/29.10.2015, transmisă ca urmare a solicitării Comisiei din ședința de litigiu din data de 21 octombrie 2015

reclamantei-pârâte și tarifele pentru serviciile de colocare care vor fi furnizate de către aceasta din urmă, menționate în oferta de referință a acesteia.

În ceea ce privește precizarea formulată de către *UPC* în cadrul aceleiași adrese, conform căreia pârâta-reclamantă nu va factura *RCS & RDS* chiria lunară a legăturii de interconectare furnizate pe suport propriu, configurată bidirecțional, pentru interconectarea în spațiul celeilalte părți sau în camera de tragere, Comisia învederează că pârâtei-reclamante îi incumbă obligațiile de nediscriminare și transparentă, inclusiv în ceea ce privește oferirea serviciilor auxiliare aferente interconectării cu propria rețea, menționate la art. 4 alin. (1) și (4), respectiv art. 5 din Decizia președintelui ANCOM nr. 97/2012. Prin urmare, în situația în care în urma negocierilor între părți, această propunere va fi implementată, *UPC* îi va incumba obligația de a completa „Oferta comercială publică de referință pentru interconectare”, publicată pe pagina sa de internet, în sensul introducerii prevederilor referitoare la posibilitatea nefacturării chiriei lunare a legăturii de interconectare pentru beneficiari aflați în circumstanțe echivalente, cu detalierea acestor circumstanțe.

În ceea ce privește poziția *RCS & RDS* exprimată prin intermediul cererii de reanalizare a soluției preliminare și în conformitate cu care, în opinia sa, această propunere a *UPC* care presupune păstrarea unei singure legături de interconectare între operatori, nu reprezintă o soluție eficientă deoarece nu este în măsură să asigure protejarea legăturilor de interconectare la nivel de transmisiuni și continuarea furnizării serviciilor în cazul apariției unor avarii, Comisia, subliniind faptul că, în prezent, actuala soluție de interconectare, nu are asigurată redundanța⁵¹ pe segmentul PoI Izvor - PoA *UPC* Unirii, în schimb fiind asigurată⁵² pe segmentul PoI Izvor - PoA *RCS&RDS* Staicovici, consideră că această critică adusă propunerii pârâtei-reclamante este înlăturată prin raportare la poziția⁵³ *UPC* care a afirmat că poate asigura redundanța, în protecție Multiplex Section Protection.

Așadar, în considerarea aspectelor învederate, Comisia apreciază propunerea *UPC* ca fiind rezonabilă, întrucât ea implică migrarea la o arhitectură eficientă din punct de vedere economic pentru ambele părți, prin echilibrarea balanței de plăți pentru servicii auxiliare interconectării. În ceea ce privește fezabilitatea tehnică a soluției care face obiectul acestei propuneri, Comisia, așa cum am arătat în cadrul analizei efectuate cu privire la propunerea la pct. IV., subpct. 3.B.a), i), luând în considerare că legătura de interconectare dintre cele două rețele urmează să conecteze PoA *UPC* Unirii cu PoA *RCS & RDS* Staicovici, și, în funcție de existența unui echipament de transmisiuni al *UPC* în PoA *RCS&RDS* Staicovici legătura dintre cele două rețele să se realizeze, fie în camereta Nectcity Staicovici, fie în PoA *RCS&RDS* Staicovici, apreciază că nu rezultă indicii de nefezabilitate tehnică a acestei propuneri.

Având în vedere considerentele de mai sus, Comisia apreciază că *RCS & RDS* nu a negociat cu bună-credință propunerea iv) înaintată de *UPC*.

v) Interconectare IP

O altă propunere de modificare a arhitecturii de interconectare, pentru care *RCS & RDS* nu a transmis un răspuns, a fost înaintată de *UPC* tot prin adresa nr. 11207/17.02.2015. Astfel, *UPC* a propus *RCS & RDS* migrarea la o soluție de interconectare bazată pe tehnologia IP. În condițiile în care, conform susținerilor *RCS & RDS* din cadrul ședinței de litigiu din data de 21 octombrie 2015, soluția de interconectare utilizată de către reclamanta-pârâtă atât la nivel național, cât și internațional pentru terminarea serviciilor de voce este bazată exclusiv pe tehnologia TDM, considerăm că cererea de interconectare la nivel IP nu este rezonabilă.

Prin urmare, apreciem că trecerea la interconectare la nivel IP, în condițiile în care acest serviciu nu se regăsește în Oferta de referință a *RCS & RDS*, ar presupune în sarcina reclamantei-pârâte investiții în echipamente, schimbări tehnologice, precum și termene de implementare semnificative.

⁵¹ Astfel cum rezultă din adresa *UPC*, înregistrată la ANCOM cu nr. SC-30570/13.11.2015

⁵² Conform adresei *RCS & RDS* nr.33188/06.11.2015

⁵³ Exprimată atât în cuprinsul adresei *UPC* nr.2681/10.04.2014, cât și al observațiilor formulate de către *UPC* la cererea de reanalizare

În ceea ce privește fezabilitatea tehnică a acestei propuneri, Comisia menționează că *UPC* nu a realizat în cadrul acestei propuneri o descriere din punct de vedere tehnic a soluției bazate pe o interconectare la nivel IP.

În concluzie, în considerarea analizei și argumentelor prezentate, Comisia apreciază că, față de propunerile de la punctele iii) și iv), considerate ca fiind rezonabile și fezabile din punct de vedere tehnic, *RCS & RDS*, prin nedemonstrarea corespunzătoare a nerezonabilității propunerii iii), respectiv netransmiterea unui răspuns în cazul propunerii iv), nu a respectat obligația de negociere cu bună-credință reglementată de dispozițiile art. 12 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011 și a încălcat obligațiile care îi incumbă în calitate de furnizor cu putere semnificativă pe piețele de terminare a apelurilor la puncte fixe și mobile, astfel cum acestea au fost indicate în cuprinsul prezentei soluții. De asemenea, Comisia reține ca o dovadă de rea-credință în procesul de negociere a modificării actualei soluții de interconectare și faptul că, în cazul propunerii ii), *RCS & RDS* a formulat cu depășirea termenului de 15 zile lucrătoare un refuz care nu a fost temeinic justificat, iar, în cazul propunerii v), nu a transmis niciun răspuns. Totodată, Comisia învederează că aprecierea ca nerezonabile a propunerilor i), ii) și v), formulate de către *UPC*, nu exonerează *RCS & RDS* de obligația care îi incumbă în conformitate cu prevederile Deciziei președintelui ANCOM nr. 106/2012, respectiv Deciziei președintelui ANCOM nr. 89/2012, respectiv aceea de a formula un refuz temeinic justificat în termen de 15 zile lucrătoare de la data primirii unei solicitări, atunci când apreciază că o cerere privind modificarea unei soluții de interconectare nu îndeplinește condițiile de rezonabilitate și fezabilitate tehnică.

b) obligarea *RCS & RDS* la negocierea cu bună-credință în vederea încheierii unui act adițional la *Acord*, în termen de 45 de zile de la pronunțarea, respectiv comunicarea deciziei de soluționare, prin intermediul căruia să fie agreată o nouă soluție tehnică de interconectare care să permită optimizarea costurilor pe care le presupune o asemenea soluție tehnică de interconectare.

În ceea ce privește acest capăt de cerere, Comisia, în considerarea argumentelor expuse în soluționarea primului capăt de cerere al cererii reconvenționale, propune admiterea acestui capăt și obligarea *RCS & RDS* la negocierea cu bună-credință în vederea încheierii unui act adițional la *Acord*, în termen de 45 de zile de la comunicarea deciziei de soluționare a prezentului litigiu, prin intermediul căruia să fie agreată o nouă soluție tehnică de interconectare care să permită optimizarea costurilor pe care le presupune o asemenea soluție tehnică de interconectare. În cadrul procesului de negociere, *RCS & RDS* va ține cont de considerentele expuse de către Comisie în cadrul analizei efectuate la pct. IV) subpct. 3.B.a) din prezenta soluție.

FAȚĂ DE CONSIDERENTELE PREZENTATE MAI SUS, PREȘEDINTELE AUTORITĂȚII NAȚIONALE PENTRU ADMINISTRARE ȘI REGLEMENTARE ÎN COMUNICAȚII DECIDE:

1) Respinge ca nefondată sesizarea *RCS & RDS S.A.* cu sediul în București, Str. Dr. Staicovici nr. 75, Forum 2000 Building, faza I, et. 2, sector 5, formulată în contradictoriu cu *UPC ROMÂNIA S.R.L.* cu sediul în București, Șos. Nordului nr.62D, sector 1, privind obligarea *UPC ROMÂNIA S.R.L.* la amendarea *Acordului* de interconectare nr. S457/11.02.2005 prin încheierea unui act adițional la *Acord* pentru a transpune în mod corespunzător prevederile Deciziei președintelui ANCOM nr. 364/2014, inclusiv tarifele aferente serviciilor auxiliare interconectării.

B) Admite cererea reconvențională a *UPC ROMÂNIA S.R.L.* cu sediul în București, Șos. Nordului nr.62D, sector 1, formulată în contradictoriu cu *RCS & RDS S.A.* cu sediul în

București, Str. Dr. Staicovici nr. 75, Forum 2000 Building, faza I, et. 2, sector 5, constată neîndeplinirea de către RCS & RDS S.A. a obligației generale de negociere prevăzute de dispozițiile art. 12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011 și obligă RCS & RDS S.A. la negocierea cu bună-credință în vederea încheierii unui act adițional la Acord, în termen de 45 de zile de la comunicarea deciziei de soluționare a litigiului, prin intermediul căruia să fie agreată o nouă soluție tehnică de interconectare, care să permită optimizarea costurilor pe care le presupune o asemenea soluție tehnică de interconectare.

Prezenta decizie este obligatorie, se comunică părților și se publică pe pagina de internet a Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații.

Prezenta decizie constituie act administrativ-jurisdicțional, putând fi atacată în contencios administrativ, la Curtea de Apel București, în termen de 30 de zile de la comunicare, fără parcurgerea procedurii prealabile prevăzute la art. 7 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

PREȘEDINTE,
Marius Cătălin MARI NESCU

București, 21 aprilie 2017
Nr. 382